

[1974 சனவரி 24]

பட்ட உறுப்பினர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தத் தொகையை வசூல் செய்ய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) வெள்ளிக்குறி இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(2) அறிவிப்பு.

பேரவை அலுவல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 25-ம் தேதியன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விவாதத்திற்குப் பதில் அளிப்பது என்று நாம் முன்பு முடிவு எடுத்து இருந்தோம். அதை 28-ம் தேதி என்று வைத்துக் கொண்டு, இன்றும், நாளையும் விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 28-ம் தேதியன்று எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்த அரசினர் அலுவல்கள் 29-ம் தேதியன்றும், 29-ம் தேதியன்று எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்த தனியார் அலுவல்கள் 30-ம் தேதியன்றும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(3) ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின் பேரில் நன்றி தெரிவிக்கும் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் சில திருத்தங்களை நாங்கள் கொடுத்து இருக்கிறோம். அந்தத் திருத்தங்களிலே ஓரளவிற்கு எந்தப் பிரச்சினைகளில் எல்லாம் நாங்கள் வேறுபட்டு இருக்கிறோம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில் பொதுவாகப் பேசுகின்றபோது கவர்னர் பெருமானின் பேருரை ஆட்சியாளர்கள் இனி செய்யப் போகும் காரியங்களைப் பற்றியும், கடைப்பிடிக்க இருக்கின்ற கொள்கைகளைப் பற்றியும் கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டிய அளவில் இருக்க

1974 சனவரி 24] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வேண்டும். உண்மையில் அது அப்படியில்லை என்பதை நான் முதலில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆட்சியாளர்களுடைய திட்டங்களையும், கொள்கைகளையும் கவர்னர் பேருரை குறிப்பிட்டு இருப்பதும், அந்தத் திட்டங்களுக்கு ஏற்ப நிதி பகிர்ந்து அளிப்பதும், புள்ளிவிவரங்களைக் கூறுவதும் தான் வரவு செலவுத் திட்டம் என்பது என்று நான் அறிந்த வரையில் எண்ணுகிறேன். கவர்னர் உரையில் கொள்கைகளைக் குறிப்பிட்டாமல், நிதியமைச்சரின் பிரசங்கத்திற்கு கவர்னர் அதை ஒத்தி வைத்து இருக்கிறார் என்பதை என்னால் குறிப்பிட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. இதை 1957-லே மே மாதம் 6-ம் தேதியன்று கவர்னர் உரை மீது நடந்த விவாதத்தில் பங்கு கொண்டு அண்ணா அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறிய கருத்தைத்தான் நான் இந்த இடத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை ஏற்கனவே திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும் சொன்னார்கள். இது கவர்னர் உரையீது பொதுவான கருத்து.

அடுத்தாற்போல், இந்த கவர்னர் உரையிலே வரப் போகின்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கவர்னர் உரையில் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் சம்பந்தமாக தமிழ்நாட்டில் நாம் ஒரு நகல் திட்டம் வைத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நகல் திட்டத்தை சட்டமன்றத்திற்கு முன்னால் வைத்து விட்டோம் என்று சொன்னால் அதை வரவேற்று இருக்க முடியும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆகியவற்றைக் குறித்து இதே மன்றத்தில் விவாதித்து, உறுப்பினர்களின் கருத்தை அறிந்து, அதன் மூலமாக மத்திய அரசுக்கு நாம் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்களை, எந்தெந்த வகைகளில் அமல் படுத்த வேண்டுமென்பதைத் தெளிவுபடுத்தி இருக்கிறோம். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், எந்த முக்கியமான கொள்கையாகட்டும், அதை இங்கே கொள்கை சம்பந்தமாக விவாதித்து, இங்கேயுள்ள உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களை அறிந்து, பல்வேறு கட்சிகளின் கருத்துக்களை தெரிந்து கொண்டு, அதற்குப் பின்னால் மொத்தமாக ஏகோபித்த கருத்தாக ஒரு முடிவு எடுப்பது என்பது பாரம் பரியமாக இருக்கிறது. அந்தப் பாரம்பரியம் இப்போது கைவிடப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 சனவரி 24]

அடுத்தாற்போல், இந்த கவர்னர் உரையிலே சில விஷயங்கள் சொல்லப்படாமல் இருக்கிறது. உதாரணமாக நான் இதைக் 'காரக்டரைஸ்' செய்வது என்றால்

is evading the main issue பிரச்சினைகளைச் சமாளிப்பதற்கு அச்சத்தையும், சுயதிருப்தி உண்டாக்கும் வித்தத்திலும் இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களைப் பற்றி, விவசாயிகளைப் பற்றி, விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி, நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றி, நகர்ப்புற உச்சவரம்பு பற்றி, மாணவர்கள் கிளர்ச்சி பற்றி குறிப்பிடப்படாமல் இருப்பது அகஸ்மாத்தாக நேர்ந்ததல்ல. சம்பள உயர்வை எதிர்ப்பது, ஜாயிண்ட் செக்டாரை ஆதரிப்பது, ஆகியவை எல்லாம் இந்த அரிசின் போக்கு என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதே நேரத்தில் முதலாளிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்குகிறார்கள் என்று நாங்கள் சொன்னால் கண்டிப்பாக ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளலாம். நேற்று ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் ஒருவரே இன்று லெலி சுகருக்கு நாம் அதிகமான விலை வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரைக் கேட்பது முதலாளிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்குவது போலாகும் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இங்கேயிருக்கும் சர்க்கரை ஆலை-முதலாளிகள் எல்லாம் பெரிய பெரிய புள்ளிகளாக இருக்கிறார்கள். எங்களைப் பொறுத்த வரையில் சொன்னால், இந்த நாட்டில் 75 ஏகபோகக் குடும்பங்கள் முன்பு இருந்தார்கள், இப்போது 150 ஏகபோகக் குடும்பங்களின் பட்டியலில் இவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: நேற்று ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் கரும்பைப்பற்றி பேசியபோது நான் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. காரணம், அப்போது விளக்கம் சொன்னால் சரியாக இருக்காது என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். இப்போது எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டதால் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்த 'லெலி பிரைஸ்' என்பது மத்திய அரசு கொள்முதல் செய்கிற விலை. லெலி பிரைஸ் என்பது வேறு, கன்ஸ்யூமர் பிரைஸ் என்பது வேறு. கன்ஸ்யூமர் பிரைஸ் அகில இந்தியாவிற்கும் ஒரே விலைதான், ரூ. 215. அதை மாற்றச் சொல்லவில்லை. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஒவ்வொரு விலை கொடுத்து சர்க்கரை வாங்குகிறார்கள். பஞ்சாபில் அவர்கள் வாங்குவது ரூ. 195-க்கு அந்தச் சர்க்கரை

1974 சனவரி 24] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

யையும் ரூ. 215-க்குத்தான் விற்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் அவர்கள் கொடுப்பது ரூ. 155. அதையும் ரூ. 215-க்குத்தான் விற்கிறார்கள். நமக்கு பஞ்சாபில் கொடுக்கிற விலை கொடுத்தால் போதும். நாம் கேட்கிற கொள்முதல் விலையை மத்திய அரசு கொடுத்தால், அது ஆலை முதலாளிகளுக்குப் போகாது. நான் நிச்சயமாக அதைச் சொல்ல முடியும். அப்படி அவர்கள் கொடுப்பார்களானால், அது நிச்சயமாக கரும்பு உற்பத்தியாளர்களுக்குப் போகும்படி செய்யலாம். இரண்டையும் அருள்கூர்ந்து குழப்பிக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கன்ஸ்யூமர் பிரைஸ் என்பது அகில இந்தியாவிற்கும் ரூ. 215 தான். பஞ்சாபில் ஆகட்டும், மகாராஷ்டிரத்தில் ஆகட்டும், மத்தியப் பிரதேசத்தில் ஆகட்டும், ராஜஸ்தானில் ஆகட்டும் எல்லாயிடத்திலும் ஒரே விலைதான். ஆனால் லெவி பிரைசைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டில் வாங்குகிற சர்க்கரையின் விலை ரூ. 155, பஞ்சாபில் வாங்குகிற சர்க்கரைக்கு ரூ. 195 என்று கொடுக்கிறார்கள். இந்த அதிகப்படியான ரூ. 40 நமக்குக் கொடுத்தால், நிச்சயமாக அது கன்ஸ்யூமர் பிரைஸ் ரூ. 215-ஐ மாற்றாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சுருக்கமாக சொல்லிப் பாரனால், தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற பெரிய ஆலை முதலாளிகளுக்கு அதிகமாக வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் உங்கள் நோக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நான் தெளிவு படுத்த விரும்புவது என்ன வேன்றல் இந்த அதிகப்படியான சர்க்கரை விலை ரூ. 40 நமக்குக் கொடுக்கப்படுமானால், நான் இப்போதே உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். அந்த ரூ. 40 கரும்பு உற்பத்தியாளர்களுக்குத்தான் கூடுதலாகப் போகும். இப்போது நாம் ரூ. 90 அல்லது ரூ. 95 அல்லது ரூ. 100 என்ற நிலையில் கரும்புக்குக் கொடுக்கிறோம். இந்த ரூ. 40 அதிகப்படுமானால், மத்திய அரசு விருந்து நமக்கு ரூ. 40 அதிகம் கிடைக்குமானால், நான் இப்போதே சொல்கிறேன் ரூ. 20 அதிகமாகக் கொடுக்க முடியும். ஒவ்வொரு டன்னுக்கும் ரூ. 110 அல்லது ரூ. 115 கொடுக்க முடியும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பொதுவாக, அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்திற்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். இந்தக் குறுக்கீடுகளுக்கெல்லாம் சேர்த்து எனக்கு நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 சனவரி]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது மத்திய அரசு லெவி சுகரைப் பொறுத்தவரையில் கொள்முதலுக்காக ரூ. 10 வரி குறைத்து இருக்கிறார்கள். அப்படியானால் கன்ஸ்யூமருக்கு குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதானே நோக்கம். இன்றைக்கு நீங்கள் இங்கே இருக்கும் ஆலை முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாகத்தான் வாதாடுகிறீர்கள். அதிலும் வி.எஸ்.டி., ஏ.பி.டி., கோத்தாரி, பாரி, கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியார் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கச் செய்வதற்காகத்தான்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அவைக்குத் தவறான தகவலைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களைத் திருத்த வேண்டுமென்பதற்காக சொல்கிறேன். லெவி சர்க்கரை மீது எக்சைஸ் டியூடி 5 சதவீதம் குறைத்தார்கள். 25 சதவீதம் என்று லெவி சர்க்கரை மீது எக்சைஸ் டியூடி இருந்தது. அதில் 5 சதவீதம் குறைத்தார்கள். 30 சதவீதம் என்று எக்சைஸ் டியூடி வெளி மார்க்கெட் சர்க்கரை மீது இருந்தது. அதை 36½ சதவீதம் என்று உயர்த்தினார்கள். இதை உயர்த்துவதற்குக் காரணம் என்ன? லெவி சுகரில் குறைத்து இருக்கிறார்கள். கன்ஸ்யூமர் பிரைசில் கன்சஷன் கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. இதனால் முதலாளிகளுக்குக் கொழுத்த லாபம் கிடைத்திருக்கிறது என்று கூறிக் கொள்கிறேன். அதற்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் என்ன சொல்கிறார்கள்?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நம்முடைய சர்க்காரின் சார்பில் லெவி பிரைஸ் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருப்பதை ஜனங்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று கூறிவிட்டு, அடுத்த விஷயத்திற்குப் போகலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : லெவி பிரைஸ் பற்றி நான் பேசவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் எக்ஸ்-மில் ரேட்டில் லெவி சுகர் மீது போட்டிருந்த 25 சதவீதம் எக்சைஸ் டியூடியை 20 சதவீதம் ஆக்கினார்கள். ஓபன் மார்க்கெட்டில் கொடுக்கப்பட்ட சுகர் மீது 30 சதவீதம் போட்டிருந்ததை 36½ என்று உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதனால் வெளி மார்க்கெட் சர்க்கரை விலை உயர்ந்தது. இந்த 5 சதவீதம் குறைந்ததால் யாருக்கு லாபம் கிடைத்தது? கன்ஸ்யூமர்களுக்குக் கொடுத்தார்களா, கன்ஸ்யூமருக்கு வந்து சேர்ந்து இருக்கிறதா என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1974 சனவரி 24]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எங்களுடைய சர்க்காரைத் தாக்குவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. தமிழ்நாட்டை இன்னொரு வருக்கு அடகு வைத்துவிடக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. பஞ்சாபில் லெவி சுகர் ரூ. 194.33.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அமைச்சர் அவர்களே, இந்த விவரங்களை ஏற்கனவே கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நீங்கள் இரண்டு கருத்துக்களை எழுப்பியிருக்கிறீர்கள். ஒன்று நாம் போய் அவர்களிடம் கூடக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கவே இல்லை. லாஜிகலாகக் கேட்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பத்திரிகையிலே தமிழக அரசு லெவி பிரைஸை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்பதற்கு துது கோஷ்டி அனுப்புவதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : லெவி சுகர் பஞ்சாபில் ரூ. 194, உத்தரப் பிரதேசத்தில் ரூ. 158, 155. நாம் கொஞ்சம் குறைத்துக் கேட்கலாம் என்பது வேறு பிரச்சனை. இரண்டு பிரச்சனைகள் கிளப்பப்பட்டிருக்கின்றன. ஏதோ மத்திய சர்க்கார் உத்தரவு போட்டு, எக்ஸைஸ் டியூட்டியை அரசாங்கம் போது மக்களுக்குக் கொடுக்கின்ற லெவி சுகருக்குக் குறைத்து, ஓபன் மார்க்கெட் கருக்கு அதிகப்படுத்தி கன்ஸ்யூமருக்கு நல்லது செய்யப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். அதுதான் எனக்கு வேதனையாக இருக்கிறது. முதலாளிகள் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அதைத்தான் ஆட்சேபிக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கன்ஸ்யூமர் பிரைஸ் குறைய வேண்டும் என்பதற்கு கண்டிப்பாக நாங்கள் இங்கே பேசுவது மட்டுமல்ல. நாடாளுமன்றத்திலேயும் ஏற்கனவே ரூ. 2 இருந்ததை ரூ. 2.15 ஆக்குவதற்கு எந்தவிதமான முகாந்திரமும் இல்லை என்பதை எங்களுடைய உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்னும் அதையும் குறைப்பதற்கு நாங்கள் பேசத் தயார். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையில் பெரிய முதலாளிகள் சார்பில் லெவி பிரைஸ் அதிகமாக வேண்டும் என்று தமிழக சர்க்கார் போய் மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்கப் போகிறது, துது கோஷ்டி போகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி [1974 சனவரி 24]

கின்ற நேரத்தில் இம்மாதிரி தூது கோஷ்டி அனுப்புவது இல்லை சர்க்காரின் சார்பாக என்று பதில் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இனி அடுத்த விஷயத்திற்கு நான் போகலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய நன்மைக்காகவும், சபையின் நன்மைக்காகவும் ஒரே ஒரு விஷயத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு லெவி சுகர் விலை ஏற்றியதற்குப் பிறகு 26 சதவீதத்திலிருந்து லெவி சுகருக்கு இருந்த எக்சைஸ் டியூட்டியை 20 சதவீதமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். எதற்காகக் குறைத்திருக்கிறார்கள் so that the consumers do not pay the higher price for sugar at fair shops என்று யு.பி. மில் ஒனர்ஸ் அசோசியேஷன் விளம்பரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். யாருக்கும் எந்தவிதமான கன்ஸ்யூஷனும் தேவையில்லை. எக்சைஸ் டியூட்டியைக் குறைத்தது லெவி சுகர் அதிகமான விலைக்கு விற்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான். லெவி சுகருக்கு ரூ. 10 அதிக விலை வேண்டும் என்று கேட்டால் கன்ஸ்யூமர் அதிகமாக இன்னும் 10 பைசா கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் கொண்டுவிடும். ஆகவே, நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். லெவி சுகர் பிரைசை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று மாநில அரசு மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்கக் கூடாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அடுத்து நான் பொதுவாகச் சொல்கிறபொழுது தொழிலாளிகளைப் பற்றி எந்த விஷயமும் கவர்னர் உரையிலே இல்லை என்று நான் சொன்னேன். அதிலே சில விவரங்களைச் சொல்லிவிட்டு தொழில்களைப்பற்றி சில பிரச்சனைகளைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் கூறுகிற பொழுது நான் ஏற்கனவே கொடுத்த திருத்தத்தில் refusal of Simpson Co. Management to reinstate 400 workers in spite of Government assurances

29-9-1972 ஒப்பந்தப்படி சிம்ப்ஸன் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினார்கள். சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிற 376 தொழிலாளிகளுக்கும் சம்பளம் உண்டு. சார்ஜஸ் போட்டு முதலாளிகள் விசாரித்திருக்கக்கூடிய 184 பேர்களைப் பற்றிய விசாரணை 45 நாட்களுக்குள் முடியும். 15 நாட்களுக்கு ஒரு தடவை லேபர் கமிஷனர்

1974 சனவரி 24] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அதை பார்ஸ்யூ பண்ணும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். கடைசியில் எந்த முடிவு எடுத்தாலும் கூட, அதை முதல் அமைச்சரிடம் விட்டு, முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய முடிவை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்வது. போலீஸ் கேசில் இருப்பவர்கள் will have to wait the result of criminal proceedings என்றெல்லாம் சொன்னதற்குப் பின்னரும் இதுவரையில் யாரும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அதே நேரத்தில் ஸ்ட்ரைக்கில் ஈடுபட்டவர்கள் யார் பேரிலும் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது. 1972-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் வரையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கிச் சம்பளம் 27-9-1972-ல் கொடுக்கப்படும். ஏதாவது சிக்கல் ஏற்பட்டால் இரண்டு தரப்பினர்களும் முறையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். முதலாளிகள் அன்ஃபேர்லேபர் பிராக்டிசில் ஈடுபடக் கூடாது, தொழிலாளிகள் உற்பத்தியை தடை செய்யக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டது. இப்படி இருந்தும் கூட இன்று வரையிலும் இது நடந்தது 25-9-1972, 1, 1½ வருஷம் ஆகிவிட்டது. அதற்குப் பின்னாலும் கூட இன்னும் யாரும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று சொன்னால், சர்க்கார் கொடுத்த உத்தரவாதத்திற்கு என்ன மதிப்பு நிர்வாகம் கொடுக்கிறது என்பதைத்தான் நான் அறிய விரும்புகிறேன். ஆகவே, சங்க பேதம் இல்லாமல் எல்லா தொழிற்சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களும், எல்லா அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் கூட சம்பந்தத்தில் சென்னையில் 19-ம் தேதி நடந்த பொதுக் கூட்டத்தில் கண்டிப்பாக இந்த ஒப்பந்தத்தையாவது முறையாக அமுல் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கிரிமினல் ப்ரொசீடியுக்களில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் 134 பேர்கள் என்று நினைக்கிறேன், இதுவரையில் அவர்களுடைய கேஸ்களை நடத்துவதைக் காணோம். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் முன்னணியில் இருக்கக்கூடிய 50 பேர்களமீது எப்படியாவது கேஸ்களை நடத்திவிட்டு, மற்றவர்களை டிஸ்சார்ஜ் பண்ணிவிடலாம் என்ற முறையில் நிர்வாகம் ஆவலாக இருக்கிறது. முன்னணியில் இருக்கக்கூடியவர்களைப் பழி வாங்கக்கூடிய முறையில் நிர்வாகத்தின் போக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் சிம்ப்ஸன் பிரச்னையைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் என்ன நிலை எடுக்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 சனவரி 24]

அடுத்தபடியாக, தொழில்கள் சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய விஷயங்களைப் பற்றிச் சொல்ல முற்படுகிறேன். இப்பொழுது வேலை நிறுத்தம் கூடாது என்று பலரும் சொல்கிறார்கள். ஆனால், லாக் அவுட் கூடாது என்று யாரும் சொல்லியதாகத் தெரியவில்லை. அதே நேரத்தில் நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்கிறார்கள். நானும், திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும் கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியார் அவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்குகிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். மதுரை நகரில் மூன்று மில்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு மில்லுக்கு மட்டும் மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. வக்காலத்து வாங்குவதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் அதைத் திருப்பிச் சொல்லலாம். இம்மாதிரி மின்சாரம் வழங்குவதில் பாகுபாடு காட்டுவதற்கு என்ன காரணம்? நீங்கள் இதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். நான் பேசுகிறபொழுது காரணம் சொன்னேன். தேர்தலுக்குப் பணம் கொடுத்த மில்களுக்கு மின்சார வெட்டு கிடையாது. தேர்தலுக்குப் பணம் கொடுக்காத மில்லுக்கு மின்சார வெட்டு என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சாட்டியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் ரொம்பவும் வருத்தப் படுகிறேன். பொறுப்பு உள்ள ஒரு தலைவர் இப்படிப் பேசுவது சரியல்ல. மன்றத்தில் விளக்கம் தரப்பட்டது. 206 நூற்பு ஆலைகள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன. நாம் 75 சதவிகிதம் பவர்கட் போட்டோம். பவர்கட் எல்லோருக்கும் போட்டோம். 25 சதவிகிதம் மின்சாரம் எல்லா மில்களுக்கும் கொடுத்தோம். அதற்கு மேலே கேரளா, மைசூர், மகாராஷ்டிரா ஆகிய மூன்று மாநிலங்களிலிருந்து நமக்கு மின்சாரம் கிடைத்தது. அப்படிக்கிடைத்த மின்சாரத்தை எந்த மில்கள் முன்வந்து வாங்குகின்றனவோ அவர்கள் மின்சாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, அந்த மின்சாரத்தின் மூலம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கின்ற நூலை அரசாங்கத்தினிடம் குறைந்த விலையில் ஒப்படைத்துவிட வேண்டும். இதை எல்லா மில் முதலாளிகளும் ஒத்துக்கொண்டார்கள், நூலை ஒப்படைத்தார்கள், நியாயமான விலையிலே நெசவாளர்களுக்கு அதை நாம் வழங்கினோம். ஒரே ஒரு ஆலை முதலாளி மட்டும் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றார். அதன் விளைவாக ஒரு மாதத்தில் ரூ. 10 லட்சம் அதிக லாபம் கிடைத்தது என்று பத்திரிகையிலே விளம்பரம் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் பாதுகாப்புச்

1974 சனவரி 24] [திரு. செ. மாதவன்]

சட்டத்தின் கீழ் அவர் கைது செய்யப்பட்டு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேர்தலுக்குப் பணம் பெற்றுக் கொண்டு அந்த முதலாளிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதில் ஏதாவது அர்த்தம் இருக்கிறதா? இந்தக் கொள்கையிலே என்ன தவறு என்று சொல்லவேண்டும். மின்சாரம் கொடுத்து, அதன் மூலம் உற்பத்தியாகின்ற நூலை கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் திட்டம்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: There is something which as a student I learnt. There are certain acts which would lead to such results and there will always be some pretext. I say that the explanation given by the Hon. Minister is a pretext.

நான் சொல்வது என்னவென்றால் பக்கத்திலுள்ள மகாலட்சுமி மில், சீதாலட்சுமி மில், விசாலாட்சி மில் இவைகளுக்கெல்லாம் . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்தத் திட்டத்தை மறுக்கிறார்களா? இந்தத் திட்டம் தவறு என்று சொல்கிறார்களா? ஆலை முதலாளிகள் சங்கம் இதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அதிக மின்சாரம் கொடுத்தால் உற்பத்தியாகின்ற நூலை குறைந்த விலைக்கு நெசவாளர்களுக்கு வழங்குவதற்கு அரசாங்கத்தினிடம் ஒப்படைத்தார்கள். அந்த மில்களுக்குத்தான் மின்சாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. இது தவறு? கருமுத்து தியாகராச செட்டியார் மில்லுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கம்யூனிஸ்டு கட்சி கேட்கிறதா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : உங்களுடைய வார்த்தை நீங்கள் சொன்னால் நான் என்னுடைய வாதத்தைத் திருப்பிச் சொல்வேன். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமை கருமுத்து தியாகராச செட்டியாருக்கு சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய மினாட்சி மில்லில் ஒரு மாதத்திற்கு மேலாக கதவடைப்பு செய்திருக்கிறார்கள். இதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். அரசாங்கம் இதை ஒத்துக்கொண்டு இந்த அரசு ஏன் மில்லைத் திறக்கக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஒரு வாதத்திலிருந்து இன்னொரு வாதத்திற்குப் போகிறார்கள். இந்த மன்றத்திற்கு ஒரு தெளிவு ஏற்படவேண்டும். மற்ற மாநிலத்திலிருந்து மின்சாரத்தைப் பெற்று இந்த மில்களுக்கு வழங்கி, அதன்மூலம்

[1974 சனவரி 24]

உற்பத்தியை அதிகரித்து அந்த நூலைக் குறைந்த விலைக்கு நெசவாளர்களுக்கு வழங்குவதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டை ஒரு முதலாளி எதிர்த்தார். அந்த எதிர்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவர் கொள்ளை லாபம் அடித்தார், கொள்ளை லாபம் அடித்ததாக அவரே அறிக்கை விட்டார். அந்த முதலாளிக்கு நீங்கள் ஆதரவு கொடுக்கிறீர்களா? அந்த முதலாளி நூலை ஒப்படைப்பதற்கு ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும் அவருக்கு மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்பது கட்சிக்கொள்கையாக இருக்கிறதா?

(முற்பகல் 11.00)

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : என்னுடைய பாயின்ட்—இந்த அரசு தொழிலாளர்களுடைய நலனைக் கருதவில்லை என்பதுதான். அந்த மில் மூடப்பட்டு ஒரு மாதம் கிடந்தும், தொழிலாளர்களுடைய நலனில் அக்கறை கொண்டு இந்த அரசு என்ன செய்தது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : உறுப்பினர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்காக வாதாடுகிறார்கள். நான் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நான் இப்போது கேட்பதெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் ஒரு கொள்கை முடிவு எடுத்து அண்டை மாநிலத்தில் இருந்து பெறுகிற மின்சாரத்தை மில்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்கிற நூலை எல்லாம் அரசாங்கத்தினிடம் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கொடுப்பதற்காக அறிக்கை வேண்டும் என்கிற போது அதனை 206 மில்காரர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, தாங்கள் உற்பத்தி செய்த நூல்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். இவர் ஒருவர் மட்டும் தரமாட்டேன் என்றார். சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் சென்றார். ஏழை நெசவாளர்களுக்குக் கொடுமை செய்தார். அதனால் தாம் பெரும் லாபம் சம்பாதித்திருப்பதாகப் பத்திரிகையில் விளம்பரப்படுத்திக்கொண்டார். இவருக்கு நாம் மின்சாரம் கொடுக்காமல் இருந்தது தவறு என்கிறாரா என்பதுதான். இதை விளக்க வேண்டும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : The Hon. Minister is misleading the House, Sir.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மிஸ்ஸீடிங்காகச் சொன்னால் ப்ரிவிலேஜ் ஆக வரும். நீங்கள் அதைக் கொண்டு வாருங்கள்.

1974 சனவரி 24]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அந்த முதலாளிக்கு நீங்கள் சாதகமாக இருந்த காரணத்தினால்தான் அவர் கதவடைத்து ஒரு மாதமாகி, ஒரு வழியும் இல்லாது, அந்த முதலாளி சொன்ன அடிப்படையில் தொழிலாளர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு உள்ளே போகவேண்டிய துர்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்பட்டது. . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : உங்கள் வாதம் அந்த முதலாளிக்கு நாங்கள் மின்சாரம் கொடுக்காது அநீதி செய்தோம் என்பதாகும். இப்போது அந்த முதலாளிக்கு நாங்கள் சாதகமாக இருக்கிறோம் என்கிறீர்கள். இந்த இரண்டில் எது உண்மை?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அந்த முதலாளிக்கு நீங்கள் சாதகமாக இருந்தீர்கள் என்பதுதான் என் வாதம். கருமுத்து தியாகராச செட்டியார் விஷயத்தில், வி. எஸ். டி. போன்றவர்களுக்கும், ஆலை முதலாளிகளுக்கும் நீங்கள் ஆதரவாக இருந்து கொண்டு தூது கோஷ்டி போகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் கேட்கிற விஷயத்தை விட்டுப் போகிறீர்கள். அரசாங்கத்தின் கொள்கைப்படி மின்சாரம் கொடுத்தால் அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற ஆலை அரசாங்கத்திடமே கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்கு அவர் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை, அவருக்கு மின்சாரம் மறுக்கப்பட்டது, அது தவறு என்கிறீர்களா? அரசாங்கத்தின் கொள்கை தவறு என்று எதிர்த்து அந்த மில் முதலாளி சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப்போனார். ஆனால் கனம் உறுப்பினர் அரசாங்கம் கொண்ட கொள்கை தவறு என்கிறாரா? அல்லது இதை ஆதரிக்கிறாரா என்பதை தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அன்றைக்கே நான் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். மின்சார வெட்டை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் மின்சாரத்தைப் ப்ளாக் மார்க்கெட் பண்ணினீர்கள். சில மில்களுக்கு அதிகமாகவும், சிலவற்றுக்கு மறுத்தும் வந்தீர்கள். Anyway I am not going to be diverted. I have made my point. Let him have his point. Let the country decide. If he thinks I am for Thiru Karumuthu Thiagaraja Chettiar, let the people decide.

[1974 சனவரி 24]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தொழில் அமைச்சர் சொல்வதை—மாண்புமிகு தங்கமணி அவர்கள் தான் ஆரம்பித்தார்—இப்போது வேறுதிசை திருப்பு கிறார். திரு. தங்கமணி சொன்னது தேர்தலுக்கு நிதி கொடுத்த வர்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்தீர்கள், இவர் தேர்தல் நிதி கொடுக்க மறுத்த காரணத்தினால் மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை. எனக்குற்றம் சாட்டுகிறேன் என்பதாகும். அதற்குத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், 'அவருக்கு மின்சாரம் கொடுக்காததற்குக் காரணம் தேர்தல் நிதி கொடுக்காதது அல்ல, மின்சாரம் கொடுத்தால் உற்பத்தியாகிற நூல்களை அரசாங்கத்திற்கு, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு விற்பனையாகவேண்டும் என்பது அரசின் கொள்கை. இந்த மில்காரர் ஏற்க மறுத்தார். அதனால் மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை, அது தவறு? என்பதாகும். இதற்கு உறுப்பினர் விளக்கம் தர வேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சென்ற கூட்டத்திலே அதைப் பற்றி விளக்கமாகப் பேசிவிட்டேன். என்னுடைய பாயின்ட் என்னவென்றால் . . . நான் கருமுத்து தியாகராசச் செட்டி யாரை ஆதரிக்கிறேன், அவருக்கு வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு பேசுகிறேன் என்பதாக அரசின் ஸ்போக்ஸ்மென்ஸாக இருக்கக் கூடிய திரு. மாதவன் அவர்கள் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு கூட் வருகிறவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் யார் அவருக்கு ஆதரவாக இருந்தார்கள்? ஒரு மாதத்திற்கும் மேலாக தொழிலாளர்களை அவர் பட்டினி போட்டாரே, அந்தக் கதவடைப்பைத் தீர்க்க இவர் என்ன செய்தார்? அரசு என்ன செய்தது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதே தியாகராச செட்டி யார், 'இந்த அமைச்சர் மாதவன் தான் எங்கவிடத்திலுள்ள தொழிலாளர்களைத் தூண்டிவிட்டு எனக்கு எதிராக வேலை செய்கிறார்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அதிகமாக முதலாளிகள் உங்களைக் குறை சொன்னால் உங்களுக்குத்தான் நல்லது. வரவேற்க ஆரம்பித்தால் ஆபத்து. இந்த ஒரு விஷயத்தில் நீங்கள் அவரை எதிர்க்கத் தயாராய் இல்லை. அடுத்தாற்போல கோவை கதிரி மில். அது ஒரு மாதமாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களைப் பழி வாங்குகிற அவர்களது போக்கு அதைக் கண்டிக்க இந்த அரசு என்ன செய்தது?

1974 சனவரி 24] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க 1958-ம் வருஷம் ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு 8 மணி வேலை நேரம். வாரத்திற்கு ஒரு நாள் விடுமுறை—அதற்காக இன்ஸ்பெக்டரேட் ஏற்படுத்தினோம். மதுரையிலேயே ஆறு, ஏழு இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் யாரையும் தனிப்பட்ட முறையில் சொல்லவில்லை. என்ன செய்கிறார்கள்? ரவுண்டு அடிக்கிறார்கள். மாலையில் வீட்டுக்குப் போகும்போது இருநாறு, முந்நாறு ரூபாய் அவர்கள் பையில். இந்த அளவில்தான் நடக்கிறது. ஓட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது? குறைந்தபட்ச சம்பள உத்தியோகங்களுடன் அதை இணைத்துவிட்டார்கள். என்றாலும் அவர்களுக்கு என்று ஒரு குழு அமைக்கவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. மாதவன் அவர்களிடம் இருக்கும் இலாக்கா கைத்தறி. கைத்தறிபற்றிப் பேசும்போது ஏற்கனவே திரு. சுப்பிரமணியத்திடம் கோபித்தார்கள். நான் பேசினாலும் கோபிக்கலாம். என்றாலும் நான் சொல்ல விரும்புவது சந்தானம் கமிட்டி போட்டார்கள். நிபுணர் கமிட்டி சந்தானம், கனகசபை, நாச்சி முத்து ஆகிய மூன்றுபேரும் அதில் இருந்தார்கள். விஷயம் தெரிந்தவர், நிபுணர் குழுவைப் போட்டது 1972 ஆகஸ்ட் வருட இறுதிக்குள் ரிப்போர்ட் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னோம் 1973 பிப்ரவரியில் ரிப்போர்ட் அளித்தார்கள். அந்த அறிக்கை ஜனவரி 1974-ல் இந்த அவையில் வைக்கப்படுகிறது. காலதாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன? அதனைப் பரிசீலிக்கிறோம், ஒரு குழு போடுகிறோம் என்பதாக ஒன்றும் இல்லை, அந்த சிபாரிசை அமல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று பொதுவாகச் சொல்வது இன்றைக்கு எங்களுக்கு எல்லாம் மர்மமாகவே இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நான் அன்றைக்கு திரு. சுப்பிரமணியம் சொன்னதற்கு கோபமாக ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. இன்றைக்கும் கோபித்துக்கொள்ளவில்லை. அந்த சிபார்சுகளைப் பரிசீலித்து அதில் அவையில் வைக்கவேண்டும் என்றோம். அதுதான் காலதாமதம். என்றாலும் அவர்கள் கொடுத்த சிபார்சுகளை அன்றைய நாளில் இருந்தே நாங்கள் நிறைவேற்றி வருகிறோம். அதில் முக்கியமாக அரசாங்கமே நூலை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது, முதலமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றி

[திரு. செ. மாதவன்] [1974 சனவரி 24]

அன்றைக்கே இந்தியப் பிரதமருக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். கைத்தறிக்கென்றே சில ரகங்களை ஒதுக்குவது—இதுபற்றியும் நாங்கள் ஒரு சட்டம் கொண்டுவர அனுமதி தரவேண்டுமென்று இந்தியப் பிரதமருக்கு நமது முதல்வர் அவர்கள் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அதிலுள்ள பல முக்கியமான சிபாரிசுகளில் ஒன்று கைத்தறி நெசவாளர்களின் பிரதிநிதி ஒருவருக்கு மேல்சபையில் நியமனம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது. அந்தச் சிபாரிசுகள் எல்லாம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்று பொதுப்படையாகச் சொல்லிவிட்டால் போதுமா? சிபார்சுகள் என்ன என்ன, அவற்றை எப்படி அமல்படுத்துகிறோம் என்பதை எல்லாம் இந்த அவைக்குச் சொல்ல வேண்டாமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இதுவும் தவறான தகவல். ஒவ்வொரு நிமிடமும் இந்த மன்றத்திற்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இது நல்ல காரியங்கள் எல்லாம் நாட்டில் நடக்கிறது என்று சொல்வது போல இருக்கிறது. நிபுணர் கமிட்டி என்று போட்டு, அவர்களது அறிக்கை வந்தவுடன் அந்த அறிக்கையின் சிபாரிசுகளை அமல்படுத்த ஒரு குழுபோடலாம், சிபாரிசுகள் அனைத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு செயல்படுத்தப்படும் என்பதாக முடிவு எடுக்கலாம், அல்லது இன்ன இன்னவை உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று அறிவிக்கலாம், இதுபோல இந்த 11 மாதங்களில் என்ன செய்ய தார்கள்? அப்படி எதுவும் செய்யவில்லை என்பதைத்தான் ரொம்பத் தாழ்மையாக எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அப்பட்டமாக மாற்றிச் சொல்கிறார். சிபாரிசுகள், அந்தக் கருத்துக்கள் இந்த மன்றத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்யவேண்டும், விநியோகம் செய்யவேண்டும், ரிசர்வேஷன் இதெல்லாம்பற்றி இருக்கிறது. இதெல்லாம் முக்கியமான சிபாரிசுகள். முதலமைச்சர் அவைபற்றி எழுதியிருக்கிறார், பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது.

1974 சனவரி 24]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அடுத்தது, இதே கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு, அப்பொழுது நிபுணர் குழு அமைத்தோமே, குறைந்தபட்சச் சம்பளம் வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே ஒரு குழு அமைத்தோமே, அதுபற்றியது. அந்தக்குழு என்ன ஆனது? ஏதாவது ரிபோர்ட் கொடுத்திருக்கிறதா? அந்தச் சிபாரிசும் இப்படித்தான் வருமா? ஏன் தாமதமாகக் கொடுத்தார்கள் என்று கேட்டால், ஏற்கனவே கொடுத்தோம், நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்று இந்தப் பதில்தான் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

சம்பள உயர்வுக்காக, பல இடங்களிலே போராட்டம் நடந்தது, அங்கே மதுரையிலே, செல்லாறிலே சம்பள உயர்வு வேண்டுமென்று தான் போராடி சிறை சென்றார்கள். பிறகு, அது ஓரளவுக்கு ஒப்பந்தம் ஆகியிருக்கிறது. மூனுசாலையிலே இருக்கக்கூடிய பிரச்சனையும் ஓரளவு தீர்ந்திருக்கிறது. அவனியாபுரத்திலே இருந்த பிரச்சனையும் தீர்ந்திருக்கிறது. சோமனா சுற்றுலாட்டாரத்தில் உள்ள 5,000 ஆண்களும் 3,000 பெண்களும் வேலை நிறுத்தம் செய்து இன்றைக்கும் சம்பளப் பிரச்சனை தீரவில்லை. அங்கே இருக்கக்கூடிய முதலாளிகள் 100, 50 அடியாட்களை வைத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்களைத் தாக்கியும், தாக்கியவர்களும் தான் கேஸ் போடாத துர்பாக்கியமான நிலை இருக்கிறது. இந்த மன்றத்திலே முடிவு செய்து சர்க்காருக்குக் கட்டளை இட்டபிறகு அந்த தலையீடு, அந்த சிபாரிசுகள் உடனடியாக வருவதும் இல்லை, வந்து எதை அடில் நடத்துகிறோம் என்பதை இங்கே சொல்லவும் இல்லையென்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த தொழிலாளர்களுடைய முக்கியமான பிரச்சனை—1,20,000 பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களைப் பற்றியது. அவர்கள், 1972-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்திலே ஒரு மாதத்திற்கு மேலாக வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். 19 அம்சக் கோரிக்கையை வைத்து. அதற்கு அருணகிரி கமிட்டி போடப்பட்டது. அதன்மூலமாக, நல்ல காரியங்கள் நடக்கும் என்று தொழிலாளர்கள் நினைத்தார்கள். இப்பொழுது அந்த அருணகிரி கமிட்டி சிபாரிசு கிடைத்திருக்கிறது. ரூ. 5. சம்பள உயர்வு, பம்பாயிலே ரூ. 25 சம்பள உயர்வுக்கு வேலை நிறுத்தம் நடக்கிறது. இங்கு ஒரு மாதகாலம் அமைதியான முறையிலே வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றபிறகு,

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 சனவரி 24]

ரூ. 5 தான் சம்பள உயர்வு. இன்றைக்குக் கேள்விப்பட்டேன், இந்த மாதம் 28-ம் தேதி எல்லோரையும் கூட்டி, அமைச்சர் பேசப் போவதாக. பேசுவதோடு நின்றுவிடாமல் காரியங்களை செய்ய வேண்டும். அதிலும் தொழிற்சங்கங்களிலே பாகுபாடு இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன . . .

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழிலாளர் பிரச்சனையில் அருணகிரி என்கிற ஒரு வரைப்போட்டு 6 மாத காலம் ஏறக்குறைய ரூ. 1½ லட்சத்தை அரசு செலவு செய்து, தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல நீதி வழங்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு முயற்சி செய்துள்ளது. அதிலே ஈடுபட்ட தொழிற்சங்கங்கள் ஒருவருக்கொருவர் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்த காரணத்தால் ஒருமித்த கருத்தை அவர்களால் கூறமுடியவில்லை. அந்தச் சிபாரிசுகளை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்று அதற்காகப் பல கிளர்ச்சிகளைச் செய்தார்கள், போராட்டம் நடத்தினார்கள். என்னைச் சந்திக்காமலே, பல காரியங்களைக் கோவை மாவட்டத்திலே செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். நான், அனைவரையும் 28-ம் தேதி மீண்டும் சந்தித்து, அருணகிரி குழுவினரின் என்ன என்ன குறைகளைக் காண்கிறீர்கள் என்று கேட்டு தீர்க்க பேச்சு வார்த்தைக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். அரசு எவ்வளவு தூரம் சலுகைகளைச் செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவையும் பார்த்து முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை திரு. தங்கமணி அவர்களுக்கு இந்தச் சபையின்மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அடுத்து, நான் மாணவர்கள் சம்பந்தமாகச் சொல்லவிரும்புகிறேன். பலரும் அதுபற்றிச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே கிளைவ் ஹாஸ்டல், பாளையங்கோட்டை சம்பவங்கள்பற்றி தீர்ப்புகள் வந்ததற்குப் பிறகு, மாணவர்கள் பேரிலே, அரசை எதிர்த்தவர்கள் பேரிலே கேஸ்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. பொறுப்பான அரசியல் கட்சிகள் எல்லாம், தொடர்ந்து மாணவர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் பள்ளிகளுக்குப் போக வேண்டுமென்றுதான் வற்புறுத்தினார்கள். இன்றைக்கு மாணவர்கள் பள்ளிகளுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி செல்கிற மாணவர்கள்மீது, மாணவர் தலைவர்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கிற கேஸ்கள் வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை.

1974 சனவரி 24] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

பெயில் கண்டிஷன்ஸ் கூட வாபஸ் ஆகாத நிலை இருக்கிறது அவற்றை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று நான் இந்த இடத்திலே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, மாணவர்களாலே, அடிக்கடி சொல்லப்படுகிற ஒன்று, தமிழக அரசின் திரைப்படக் கல்லூரி, பற்றியது. அந்த திரைப் படக்கல்லூரியில் பல வருஷங்களாக குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, என்று சொல்லி, சென்ற மாதம் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும், கல்வி அமைச்சர் அவர்களையும் மாணவர்கள் வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். அக்கல்லூரியில் 100-க்கும் அதிகமான மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முக்கியமான கோரிக்கைகள், அங்கு தகுதி இல்லாத முதல்வர் இருக்கிறார், தகுதி இல்லாத ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள் அவர்களை நீக்கவேண்டும்—ஸ்காலர்ஷிப் படிக்கும்போது கிடைப்பதில்லை, பாதி படித்து முடித்தபிறகு கிடைக்கிறது. பட்டமளிப்பு விழாவே நடக்க வில்லை, பட்டமளிப்பு விழா நடக்க வேண்டும். 1973-74-ல் ரூ. 67 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது, அது செலவழிக்கப்படவில்லை. இப்படி கோரிக்கைகள். அது நமக்கே தெரியவேண்டும், எந்த வழியிலே அந்தப் பணம் செலவழிக்கப்பட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஆகவேதான் மோகன்சுந்தரம், முத்துமாணிக்கம், ஞானபிரகாசம் என்று மூன்று மாணவர்கள் 17-1-1974 முதல் தொடர்ந்து உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். அதில் ஞானப்பிரகாசம் என்ற மாணவனது நிலை மோசமாகி, 21-1-1974 அன்று மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறார். அந்தத் துறை முதலமைச்சருடைய நேரடிப் பார்வையில் இருக்கிறது. அவர் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்து வாராணஸ் அப்பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துவிடலாம். அங்கு எல்லாமே மிகமிகக் கோளாறுக இருக்கிறது. நானே போய் பார்த்தேன், அவர்கள் சொல்லக் கூடிய விஷயங்களை. படங்கள் எப்படி வீணாக்கப்பட்டிருக்கின்றன? 70 எம்.எம். தியேட்டர் கட்டப்பட்டு சும்மா இருக்கிறது. கேன்டின் கட்டப்பட்டு சும்மா இருக்கிறது. அதைக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஹாஸ்டல் கட்டிக் கொடுக்கலாம். முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கே தலையிட்டு, யாராவது சிறிய அதிகாரியை போட்டு கவனம் செலுத்தி . . .

[1974 சனவரி 24]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எல்லா விஷயங்களும் தீர்க்கப்படக் கூடிய விஷயங்கள்தான். அவைகள் தீர்க்கப்படக் கூடிய விஷயங்கள்தான் என்று ஏற்கனவே அவர்களிடம் சொல்லப்பட்டது. அவர்கள் சொன்னதில் ஒன்று, அங்கிருக்கிற முதல்வரை உடனடியாக மாற்ற வேண்டுமென்பது. அதற்காக உண்ணாவிரதமும் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் உடனே முதல்வர் அவர்களை மாற்ற வேண்டுமென்று மாணவர்கள் உண்ணாவிரதம் ஆரம்பித்து, அதற்கு இணக்கம் தெரிவித்தால் என்ன நிலை ஏற்படும் என்பதை பொறுப்புள்ளவர்கள் எண்ணிடவேண்டும். அவரை மாற்ற வேண்டுமென்றால், அதைப் போல் திசைப்படத் தொழில் நுட்பங்களைக் கற்றுத் தருகிற வேறு கல்லூரி இல்லை. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் மாணவர்கள் என்னைச் சந்தித்துச் சொன்னார்கள். அவர் தவறாக நடந்துகொண்டால், அதுபற்றி பேசி, சரியாக நடப்பதற்கான வழி வகைகள் சொல்லலாம். மாணவர்கள் திடீரென்று யாரிடத்திலும் சொல்லாமல் உண்ணாவிரதத்தை ஆரம்பித்தார்கள். நேற்றையதினம் நாங்கள் உண்ணாவிரதத்தை நிறுத்திக்கொள்கிறோம் என்று அவர்கள் அறிவித்ததாகத் தகவல் வந்தது. மேற்கொண்டு என்ன செய்வார்களோ தெரியாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: உண்ணாவிரதத்தை விட்டு விட்டார்கள் என்பது ரொம்ப சந்தோஷமான விஷயம். அவர்கள் போராடுவதை கொஞ்சம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். பிரின்சிபாலுக்கு என்ன குவாலிஃபிகேஷன்ஸ் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது? அவரை எனக்குத் தெரியாது, நான் தனிப்பட்ட எந்த விரோதத்தை வைத்தும் சொல்லவில்லை. அந்த இன்ஸ்டிடியூஷன் நன்றாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், சில மாறுதல்கள் அவசியமாக இருக்கும் என்று மட்டும் இந்த இடத்திலே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னும் இரண்டு மூன்று விஷயங்கள்—சொல்லி நான் முடித்து விடுகிறேன். இப்பொழுது இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையிலே, எதிர்க்கட்சிகள், கூர்மையாக எதிர்க்கக்கூடிய கட்சிகள் பேரிலே, கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நடவடிக்கை எடுப்பதிலும் நியாயமற்ற முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. உதாரணமாக,

1974 சனவரி 24] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

சமீபத்திலே ஒருவர் சொன்னது, நான் எப்போதுமே சொல்வதுண்டு. இந்த இடத்திலே குற்றச்சாட்டாகச் சொல்கிறேன் என்று நினைக்கக்கூடாது. அரசியலே ஒரு முக்கியமான தலைவர் பேரிலே கொலை கேஸ் போடுகிறோம் என்று சொன்னால், 10 பேர் நேரடியாகப் பார்த்தேன் என்று சொல்லத் தயாராக இருக்கிறார்கள், என்று ஏ.எஸ்.பி. தீர்ப்பிலே சொல்கிறார். ஏ.எஸ்.பி. சொல்கிறார், 2 பேரை கொலை செய்தார் என்று வழக்கு போட்டால், 20 பேர் பார்த்தேன் என்று சொல்லக் கூடிய அதே நிலைதான் இன்றைக்கும் தொடர்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன், இராமநாதபுரம் மாவட்டம் சிவகங்கைக்கு அருகிலே, குமாரசப்பட்டியிலே 30 பேருக்குமேல் இருப்பார்கள், ஏதோ ஒரு ஊர்வலம் நடந்தது. ஊர்வலத்தில் 2 பேர் தாக்கிக் கொண்டார்கள். உடனே, அதற்கு அரசியல் சாயம் பூசி, அந்த இடத்திலேயே இல்லாத ஐயாதுரை என்ற எங்கள் கட்சியினுடைய . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேஸ் பற்றி பொதுவாகச் சொல்லுங்கள், அதிலே இருக்கிற பெயர் வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கேஸ் பென்டிங் ஜட்ஜ் மென்டாக இருக்கும்போது அதைப்பற்றி பேசுவது நன்றாக இருக்காது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஒருவர் பெயரிலே இன்றைக்கு கொலை கேஸ் போட்டுவிட்டலாம், சொம்ப் லேசு. ஆனால் போடுவது கிடையாது. யாரும் தவறாக நினைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். முத்துராமலிங்கத் தேவர் பேரிலே கொலைகேஸ் போடப்பட்ட சமயத்திலே அதை எதிர்த்து நானும் தலைவர்களும் மேடையிலே எல்லாம் பேசியிருக்கிறோம். அதிலே ஜன்ம தண்டனைதான் கொடுத்திருப்பார்கள், நல்ல வேளையாக அனந்தநாராயணன் போன்றவர்கள் எல்லாம் இருந்ததால் அதிலே ஒன்றும் கான்ஸ்பிரசி இல்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். இதே அய்யாத்துரை அவர்கள் பேரிலே கேஸ் போடப்பட்டு நான்கு பேர்களுக்கு ஜன்மதண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 34 பேர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் . . .

[1974 சனவரி 24]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் யாரைச் சொல்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது, அவர் சொல்வதைப் பற்றிய விவரமும் எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் கேஸ்களிலே வருகிற பெயர்களைச் சொல்லி, இன்ன முடிவு சொல்லியிருக்கிறார்கள் அது சரியல்ல என்று சொல்வதுதான் இங்கே சிக்கலைக் கிளப்புகிறது. ஆகவே பெயர்களைக் குறிப்பிட வேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இன்றைக்கு அவர் ஜன்ம தண்டனை விதிக்கப்பட்டு கோயம்புத்தூர் ஜெயிலிலே இருக்கிறார்,
* * *
இம்மாதிரியான முறையில் . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை சபை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலேகூட அனுமதிப்பது சரியல்ல என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் அவர்கள் ஒரு தீர்ப்பைப் தவறு என்று சொல்கிறார்கள்.

செஷன்ஸ் கோர்ட்டிலே அந்த வழக்கு நடந்து தீர்ப்பு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அவர்கள் தவறு என்று சொல்வது சரியல்ல. அன்றைக்கு அவருடைய வீட்டிற்கு எல்லாம் யார் யார் போனார்கள் என்பது எல்லாம் திரு. தங்கமணி அவர்களுக்குத் தெரியும். இன்றைக்கு அவர்கள் எல்லாம் அவர்களுக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிறார்கள். அதே ஊரிலே கொலை வழக்கு. தி.மு.க.காரர் முத்து என்ற நண்பர் இறந்தார், அப்பொழுதெல்லாம் ஒன்றாக இருந்தது. எங்களுடைய தலைவர்கள் எல்லாம் அங்கே போய் இருந்தார்கள். கொலை செய்தவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்கிறார்கள். செஷன்ஸ் கோர்ட்டிலே தீர்ப்புக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அப்படித் தீர்ப்பு கொடுத்ததற்குப் பிறகு அது தவறாகும் என்று வாதாடுவது சரியல்ல, அது சபைக்குறிப்பிலே இருப்பதுகூட சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. தங்கமணி அவர்களுக்குத் தெரியும். நேற்றே கூட இதுபற்றிப் பேசினோம். இந்த சபையிலே எதோ ஒரு நிலைமை வரக்கூடும் என்று சொல்வதே

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1974 சனவரி 24] [மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்]

சரியல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலையில் அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை இங்கே கூறுவது முறையல்ல. அதைத் தாங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்ட ஒரு தீர்ப்பைக் குறித்து அந்த தீர்ப்பு சரியல்ல, * * * என்று சொல்வது எப்படி முறையாகும்?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஏற்கெனவே செய்து வந்த முறைப் படி ஒருவர் அநியாயமாக . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை வாதிட வேண்டிய இடம் வேறு, இங்கல்ல, * * * என்று சொல்லியது முறையல்ல, அந்தப் பகுதியை அவைக் குறிப் பிலிருந்து நீக்கிவிட ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அடுத்ததாக திரு. கண்ணன் அய்யங்கார் கொலை செய்யப்பட்டார். கொலை செய்தவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். எங்களுடைய கட்சிக்காரர் மேட்டுப் பாளையத்திலே அருணாசலம் என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டார், கேஸ் எந்த நிலையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று தெரிய வில்லை. அதேபோல அண்ணா தி.மு.க.-வை சேர்ந்த ஆறுமுகம் என்பவர் கொலைசெய்யப்பட்டார். அந்த கேஸ் என்ன நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் தாக்கப்பட்டாரே அந்த கேஸ் என்ன ஆயிற்று என்று தெரிய வில்லை . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : லத்தீப் என்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்காரர் கொலை செய்யப்பட்டார். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் எல்லாம் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். அதையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மதிப்பிற்குரிய ஜெயபிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தபிறகுதான் நிலபிரபுக் கள் தாக்கப்பட்டால் தாக்கியவர்களுக்குத் தண்டனையும் விவசாயி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ஆணைகிணங்க அகற்றப் பட்டது.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 சனவரி 24]

கள் தாக்கப்பட்டால் தாக்கியவர்களுக்கு தண்டனையில்லாத நிலையும் இருப்பதை இங்கேதான் பார்க்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். சில எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை பொறுத்தவரையில் போட்டிருக்கிற கேஸ்களை தீவிரமாக நடத்துவதையும் தங்களுக்குப் பாதகமாக வந்தால் அதை பிளே டவுன் பண்ணுவதுமான போக்கு இருக்கிறது. நான் உதாரணத்திற்காகத்தான் சொன்னேன் இது சரி, அது சரியல்ல என்ற முறையிலே நான் விவாதிக்க வில்லை. என்னுடைய பெயரிலோ அல்லது கட்சித் தலைவர்கள் பேரிலோ கேஸ் போட்டால் பரவாயில்லை. ஆனால் சாதாரண ஊழியர்கள், கட்சித் தொண்டர்களின்மீது கேஸ்கள் போடப்படுகின்றன, பிறகு விடுதலை செய்யப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. 25-3-1973-ம் தேதியன்று சாலிகிராமத்திலே எம்.ஜி.ஆர். போன வேன் தாக்கப்பட்டு, தாக்கியவர்கள் மேல் வழக்கு போடாமல் உள்ளேயிருந்தவர்கள் மீது வழக்குப்போட்டு துரையாஜன், பாபு, ரத்தினம் ஆகியவர்கள் மீது கேஸ் போடப்பட்டு பிறகு அவர்களுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லையென்று தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரமாகிவிட்டது, இன்னும் எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 15 நிமிடங்களாவது வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் அதிகமாகிவிட்டது, 10 நிமிடம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பத்து நிமிடத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். சில முக்கியமான தலைவர்கள் இங்கே வருகிறார்கள். பிரதமர் மதுரைக்கு வந்தார்கள். யாரோ ஒருவர் சிறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கருப்புக் கொடியைக் காட்டலாம் என்று நினைக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் தடுக்கப்படலாம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் வரவேற்கக் கூடியவர்கள் ஊர்வலமாக வந்தால் அவர்களைக் கைது செய்வது என்பது சரியல்ல. செப்டம்பர் மாதத்திலே மதுரையிலே இது நடந்தது. பண்டாரநாயகா வந்தார்கள். எப்படிப்பட்ட விரோதியாக இருந்தாலும்கூட இங்கே வந்தார்கள் என்றால் மரியாதை காட்டவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் முதலமைச்சர்

1974 சனவரி 24] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அவர்களும் மற்றவர்களும் வரவேற்றார்கள். சில பேர்கள் கருப்புக்கொடி காட்ட நினைத்திருக்கலாம், அதற்காக யாருமே அந்தப் பக்கமாகப் போகக்கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல. இந்த 41-வது பிரிவு இருக்கிறதே அது வந்ததும் போதும், மதுரை நகரத்திலும் சரி, சென்னை நகரத்திலும் சரி நினைத்தால் 41-வது பிரிவைப் பயன்படுத்துகிற முறை இருக்கிறது. ஜெனரல் இன்ஷூரன்ஸ், எல்.ஐ.சி. கூட அல்ல, அவர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தக்கூடாது என்ற முறையிலே எல்.ஐ.சி.யை வைத்தே அந்தப் பகுதி பூராவிலும் 41-வது பிரிவை போட்டிருக்கிறார்கள். indiscriminate use of the prohibitory order இது கண்டிப்பாக நிறுத்தப்படவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 7 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் சிறைக்காடு என்ற இடத்திலே சேத்தார் ஐமீன்தாரைச் சேர்ந்தது என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஏற்கனவே சில பகுதிகள் வன நிலம் என்று டெக்ளேர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 31-12-1973-ஆம் தேதியன்று ஊர்வலமாக வந்து தாசில்தாரிடம் அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் மகஜர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்து அந்த 7 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தையும் அங்கே பாடுபட்டு உழைக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு, அங்கேயிருப்பவர் எல்லாம் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தான், அவர்களுக்கு கொடுத்து உதவிசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கோதுமையும், கோதுமையைச் சேர்ந்த பொருட்களும் வெளிமாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடாது என்று இருக்கிறது. 5 லாரிகள் வீட் அண்ட் வீட் புராடக்ட்ஸ் 12-ஆம் தேதியன்று திருச்சியிலிருந்து மைசூரை நோக்கிச் சென்றன அதைப்பற்றி ஐ.ஜி.க்கு தொலைபேசி மூலம் தெரிவிக்கப் பட்டு இப்பொழுது அந்த லாரி நாமக்கல்லுக்குப் போய் இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஐந்து லாரிகளைப் பிடித்தார்களா? என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: நான் ஐ.ஜி.யிடம் விசாரித்தேன். போன்மூலம் அவர்கள் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள், மைசூர் பார்டர்கள் முழுமையும்

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1974 சனவரி 24]

எல்லா இடங்களிலும் போலீஸ் போட்டு சோதனை செய்து பார்த்தோம், ஐந்து லாரிகளில் அப்படியில்லை என்று சொன்னார்கள். 5 லாரிகளுக்கு கோதுமையும் கிடையாது, அப்படி போனதாகவும் தெரியவில்லை. லாரி நம்பர் கொடுத்ததாகச் சொன்னார்கள். நான் ஐ.ஜி.யிடம் கேட்டதில் லாரி நம்பர் கொடுக்கப்பட வில்லையென்றும் பரிசோதனை செய்து பார்த்த பொழுது அப்படியொன்றும் தெரியவில்லை என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-30)

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : எனது திருத்தத்தில் ஊழல் சம்பந்தமாக குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அது குறித்து ஒன்றிரண்டு விஷயங்கள் கூற விரும்புகிறேன். பத்திரிகையில் இரண்டு செய்திகள் வந்திருந்தன. பத்திரிகை என்று சொன்னால் நான் எல்லாப் பத்திரிக்கைகளையும் குறிப்பிட வில்லை. சில 'யெல்லோ' ஜர்னல்ஸ் இருக்கின்றன. நான் அவற்றைக் குறிப்பிட வில்லை. பொதுவாக, தினசரிப் பத்திரிகையில் வந்த விஷயத்தை வைத்துக்கொண்டே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக, 'மக்கள் குரல்' பத்திரிகை—வெளியூர்—9-1-1974-இல் வெளியான செய்தி :

“சேலத்தில் இரும்பு கட்டர்கள் மாயமாய் மறைந்தன. ஒரு பாங்கில் நடந்தது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு கட்டிடம் கட்டப்பட்டது. சில இரும்பு கட்டர்கள் மீதமாகிவிட்டன. பல ஆண்டுகள் கட்டிடத்தின் பின்புறம் ஆடாமல் அசையாமல் கிடந்தது. யாருக்கும் விற்கவும் இல்லை. சில வாரங்களுக்கு முன்னால் அது 'மாயமாய்' மறைந்து விட்டது. இன்றைய மதிப்பு சுமார் ரூ. 26 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 27 ஆயிரம் இருக்கும்.” என்று பத்திரிக்கை செய்தி வெளியாயிருக்கிறது. இது உண்மை தானா? அது ஒரு கூட்டுறவு வங்கி என்று தெரிகிறது. அப்படியானால் விசாரணை செய்யப்பட்டதா?

அதேபோல இன்னொரு செய்தி, 21-1-1974—வெளியூர்—பத்திரிகையில் வெளியானது.

1974 சனவரி 24] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

புதிய ஊழல்—

“புதிய ஊழல்—அண்ணா காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை அடுத்த காலத்தில் ரத்து செய்யப்பட்டது—எம்.எல்.ஏ.-யின் மாமனார்—இவருக்குச் சொந்தமான ஆயில் மில் ஒன்றுக்கு கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடி நிலக்கடலை சப்ளை செய்த வகையில் பல லட்சம் பாக்கி. அண்ணா உத்தரவுப் படி மில் யந்திரங்கள் சொசைடியில் பிரித்து எடுத்துக்கொண்டு போகப்பட்டது. ஆனால் அடுத்த காலம் திருப்பி கொடுத்து சொசைடி செலவில் பொருத்திக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் பாக்கி வரவில்லை. தர்மபுரி மலையிலுள்ள கருப்புக் கல் ஜப்பானுக்கு ஏற்றுமதி செய்து சம்பாதித்தவர், ரெண்ட் 2¾ கொடுத்து டன் ரூ. 500-க்கு விற்பார். ரெண்ட் கொடுக்கவில்லை என்று ரூ. 80,000 அபராதம் விதிக்கப்பட்டது.”

இதுவும் பத்திரிகையில் வந்த செய்தி. இப்படிப்பட்ட செய்திகளை, அதில் என்ன விஷயம் இருக்கிறது என்று பார்ப்பதற்காக, பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத் தினர் அவர்கள் சேலம் கூட்டுறவு மத்திய வங்கியில் ஏதோ ரூ. 25 ஆயிரம் மதிப்புள்ள கர்டர்கள் காணாமற்போய் விட்டது என்று புகார் சொல்கிறார்கள். இந்த கர்டர்கள் ஏற்கனவே வாங்கப்பட்டு உபயோகிக்கப்படாமல் இன்னும் அந்த இடத்திலேயே, இருக்கின்றன. வேண்டுமென்றே பத்திரிகையில், மாயமாய் மறைந்து விட்டதாக பொய் செய்தி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட புகார்களைப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் அறிகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் ரொம்ப நல்லது. கர்டர்களை யாரும் மறைக்க முடியாது. அந்த கர்டர்கள் வேறு ஏதாவது இடத்தில் இருந்து, திரும்பி வந்திருக்கலாம். எப்போது திரும்பி வந்தது என்று பார்க்க வேண்டும். இது எப்படியிருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட புகார்கள், குற்றச் சாட்டுகள் பத்திரிகையில் வரும்போது, அரசு என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

[கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 சனவரி 24]

போலீஸ் சம்பந்தமாக ஒரு சிறு விஷயம். போலீசாரை சரியான முறையில் பழக்கப்படுத்தியிருக்க வேண்டுமென்பதற்காக சொல்கிறேன். மேட்டூர்-புதுச்சாம்பள்ளியில் எஸ்.ஐ. சாட்டை வைத்துக்கொண்டு கூடியிருந்த பெண்களை அடித்தது, தங்கச்சி மடத்தில் அந்தோணியம்மாள் சாவு, காரைக்குடியில் ராமையா லாக்கப்பில் மரணம் போன்ற பல சம்பவங்கள். இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களில் போலீசார் அத்து மீறி நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது பொதுமக்கள் மத்தியில் நிலவி வருகிற கருத்து. அந்தக் கருத்தை மாற்ற தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கவேண்டுமென்பதே என் அவா.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

கடைசியாக ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது இந்த சபை சம்பந்தப்பட்ட விஷயமாக இருப்பதால் இதை விவாதிப்பது, இதற்கு எந்த அளவுக்கு அனுமதி அளிக்கப்போகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. இந்த சபை அவமானப்படுகிற படி, இந்த சபையிலிருந்து சபாநாயகர் 1972-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 2-ஆம் தேதி அன்று நீக்கப்பட்டார். அப்படி அவர் நீக்கப்பட்டது தவறு என்ற முறையிலே அவர் ஹைகோர்ட்டுக்கு மனு செய்தார். அவரை நீக்கியது தவறு என்று எங்கள் கட்சி சார்பாக நானும், ஆளுநர் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையாரும் ஒவ்வொரு துணை அல்டிமட்டி கொடுத்திருந்தோம். அதன் பேரில் விசாரணை நடந்தது. விசாரணை நடந்து அவரை வெளியேற்றியது சரி என்று ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்புச் சொன்னது. அதற்குப் பிறகு, இது அரசியல் சட்டத்தை சரியான முறையில் அப்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டிய விஷயமென்ற காரணத்தால், இதை விரிவாக பரிசீலித்து பார்ப்பதற்காகவும், இதற்கு சுபரிம் கேர்ட்டிலே ஒரு முடிவு கிடைக்குமென்ற நோக்கத்துடனும் அவர் சுபரிம் கோர்ட்டில் ஒரு வழக்கை தாக்கல் செய்தார். ஆனால் அந்த கேஸ் வாபஸ் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர் வேறு கட்சியிலிருந்து ஆளுங்கட்சிக்குப் போய் விட்டிருக்கிறார் என்பதற்காக வாபஸ் வாங்கப்பட்டதா . . .

(குறுக்கீடு)

1971 சனவரி 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதற்கு இந்த அவை எப்படி சம்பந்தப்பட்டது? வேண்டுமானால் அப்படி வாபஸ் வாங்கியது தவறு என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு நீங்கள் ஒரு அப்பீலிட் போடுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இதில் நாங்களும் தவறு செய்திருக்கிறோம். ஆனால் இதில் சம்பந்தப்பட்டவர் ஆளுங்கட்சிக்குப் போய், வழக்கை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்வது என்பது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதற்கும், அவை நிகழ்ச்சிக்கும் சம்பந்தமில்லை. வழக்குப் போடுவதும், வாபஸ் பெறுவதும் தனிப்பட்டவருடைய சொந்த விருப்பம். இதில் இந்த அவை சம்பந்தப்படவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஒரு சபாநாயகரை ரிபூவ் பண்ணக் கூடிய பிரச்சனையில், இதற்கு ஒரு முடிவு கிடைக்குமென்று எதிர் பார்த்த நிலையில் இப்படி ஏற்பட்டு விட்டதே என்பதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். வாபஸ் வாங்குவது என்பது என்னவோ, அவருடைய இஷ்டம். ஆனால், இதில், அவர் வாபஸ் வாங்கியிருக்கக் கூடாது. சம்பந்தப்பட்ட அவரே இதில் எழுந்து நின்று பதில் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் சொல்ல வேண்டிய அவசியமே இல்லை. உயர்நீதி மன்றம் சொன்னது சரியில்லை என்று உங்களுக்குப் பட்டதால் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போனீர்கள். இப்போது சுப்ரீம் கோர்ட் கூறியது சரியில்லை என்று பட்டால் இன்னொரு அப்பீலிட் போடுங்கள். தவிர, அவர் தன்னுடைய அப்பீலிட் டை எப்படி வாபஸ் பெற்றார் என்று இந்த அவையில் பேசுவதில் என்ன பொருள் இருக்கிறது?

திரு. என். கணபதி : வித்தீரா வாங்குவதற்கு லீவ் கேட்கும் போதே அப்ஜக்ஷன் பண்ணியிருந்தால் வித்தீரா செய்வதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்க மாட்டார்கள். எனவே, இதை கேஸ் வித்தீரா செய்யும் போதே செய்திருந்தால் பிரச்சனை தெளிவாகியிருக்கும்.

[1974 சனவரி 24]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அந்தத் தவறை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதுதான் சொன்னேனே, தவறு செய்துவிட்டோம் என்று. இந்த விஷயம் சபைக்கு முன்னால் வரவேண்டுமென்பதற்காக, லா மினிஸ்டருக்கும் சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினருக்கும் கேள்வி அனுப்பியிருக்கிறேன். ஒரு உறுப்பினர் மற்றொரு உறுப்பினரிடம் கேள்வி கேட்டு விடை வாங்குவது என்கிற வழக்கம் இருந்துவருகிறது. அந்த முறையில் கேள்வி கேட்டிருக்கிறேன். இதில் அவர்களுடைய நிலை என்ன என்பது தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: லா மினிஸ்டருடைய பதில் இதுதான் அஃபிடவிட் போடுவது என்பதும் வாபஸ் வாங்குவது என்பதும் அவரவர்களுடைய விருப்பம். இதிலே எனக்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் கிடையாது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இந்த சுப்ரீம் கோர்ட் வழக்கை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வது பற்றி ஏதாவது முன் அனுமதி வாங்கப்பட்டதா? அது சம்பந்தமாக ஏதாவது தகவல் சட்ட அமைச்சரிடம் இருந்தால் அவைக்குத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இது ஒரு தனி நபர் வழக்கை வாபஸ் வாங்கியது சம்பந்தமானது. இதில் சிலருக்கு பெரும் ஏமாற்றம், என்ன செய்வது? இதில் சம்பந்தப்பட்டவர் வழக்கை வாபஸ் வாங்கியதற்கும் இந்த அவைக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். ஒரு முக்கியமான விஷயம். அந்த நபர் வழக்கை வாபஸ் பெறுவதற்கு ஏதாவது நிபந்தனைகள் இருந்தனவா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மாணவர்களைப் பற்றி ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாணவர்கள் இப்போது கல்லூரிகளுக்குத் திரும்பி படிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். தனியார் கல்லூரிகளும் இருக்கின்றன, அரசாங்கக் கல்லூரிகளும் இருக்கின்றன. இவற்றில், தனியார் கல்லூரிகளில் என்ன நடக்க

1974 சனவரி 24] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம். எம். ஜி. என். கல்லூரி, சங்கரன்கோயில், திருநெல்வேலி—இந்தக் கல்லூரியின் செயலாளர் செய்திருக்கக்கூடிய காரியங்களைப் பற்றி பச்சை பச்சையாக செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அரசுக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். இது குறித்து அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இது ஒன்று. இரண்டாவது, அரசாங்கக் கல்லூரிகள். 24—1—1973 அன்று இந்து பத்திரிகையில் லெட்டர் டு தி எடிட்டர் காலத்தில் ஒரு செய்தி வந்தது. மாணவர்கள் கல்லூரிக்குத் திரும்பியும் கூட, அந்தக் கல்லூரியில், பேராசிரியர்கள் இல்லை என்று புகார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பாட்டனி புரெபசர் இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

போலூரணியில் ஒரு ஹைஸ்கூல் கட்டிடம் கட்டிய ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவே விழுந்து விட்டது. மாணவர்கள் பள்ளிக் கூடத்திற்குப் போனால் உத்தரவாதம் எழுதிக் கேட்கக்கூடிய நிலையெல்லாம் வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: போலூரணி உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடம் கட்டிய ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக சரிந்து விட்டது என்று பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. இது தவறான செய்தி. கட்டிடம் விழவில்லை. அதற்கு முன்னால் இருந்த ஒரு ஷெட் மட்டும் புயலில் விழுந்து விட்டது. அது சீர் செய்யப்பட்டு, பழுது நீக்கப்பட்டு, சீர் செய்யப்பட்டுவிட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: கவர்னர் அவர்களின் உரையில் இன்றைய தினம் மக்கள் மத்தியில் உள்ள பிரச்சனைகள் எதுவும் வராமல், It is an address which evades the main issues. இது சர்க்காரின் கொள்கையாக இருந்தால் மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஆகவே, கொள்கையைச் சொல்லாத அறிக்கையாக வந்திருக்கிறது என்று ஏற்கெனவே அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை சொன்னேன் என்பதைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த அவையின் முன்னால் விவாதிக்கப்படுகின்ற இந்த நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானத்தை வழிமொழிந்து நான் சில

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1974 சனவரி 24]

கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். நிலையான, ஒளிமயமான ஒரு ஆட்சிக்கு நல்லதொரு முன்னுரையாக, முகப்போவியமாக இந்த ஆண்டு துவக்கத்தில் கவர்னர் உரை அமைந்திருக்கிறது என்பதை முதலில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை பஞ்சாங்கம் என்று யாரோ சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். உண்மையிலே இது பஞ்சாங்கம்தான் என்பதையும், இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்தை அங்குலம் அங்குலமாகக் கணித்துக் கூறுகிற ஏடு என்பதையும் முதலிலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த உரையின் துவக்கத்திலேயே நம்முடைய பகுத்தறிவுப் பகலவன், இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற தலைவர் பெரியார் அவர்களுக்கு கவர்னர் அவர்களும் தமது இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரியார் அவர்களைப்பற்றி இங்கே பேசிய எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒருமித்த கருத்தைத் கூறி அவர்கள் வழியில் நடப்போம் என்று கூறினார்கள். இந்த நேரத்தில் நான் ஒரு பணிவான வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்குச் சமுதாயத்திலே ஜாதியற்ற ஒரு முறை உருவாக வேண்டும். முடைநாற்றமுடைய மூடப் பழக்கங்கள் ஒழிய வேண்டுமென்று அவர்கள் ஒப்பச்சல் இல்லாமல் பாடுபட்டார்கள். இதை எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் மனத்திற் கொண்டு, நாட்டிலே ஜாதிய முறையே இருக்கக்கூடாது என்ற முறையில், "Peoples Representation Act", போன்ற சட்டங்கள் திருத்தப்பட வேண்டும், வாக்காளர் பட்டியலில் ஜாதிப் பெயரை விளக்கும் வால் இருக்கக் கூடாது என்ற வீரசபதத்தை நாம் ஏற்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டு மேலே செல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கே எனக்கு முன்னால் கருத்துரையாற்றிய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசும்பொழுது ஜெயபிரகாஷ் நாராயணன் அவர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்திருந்தபொழுது, இங்கே நிலச்சுவான்தார்களுக்கும், நிலத்திலே பணியாற்றுகின்ற விவசாயிகளுக்கும் போராட்டம் வந்தால் அதிலே தண்டனை பெறுகின்றவர்கள் விவசாயிகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் எப்பொழுது, எங்கே அவர்கள் சொன்னார்கள் என்பது எல்லோருக்குமே நினைவு இல்லை என்று

1974 சனவரி 24] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

சொன்னாலும், இன்னொன்றையும் ஜெயபிரகாஷ் நாராயணன் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டிற்கு வந்திருந்தபொழுது அவர்கள் சொன்ன ஒரு விஷயமான செய்தியை இப்பொழுது நான் ரூபகமூட்ட விரும்புகிறேன். இந்தியாவிலேயே எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு தமிழகத்திலேதான் அடிமட்டத்திலேயுள்ள, கீழ் மட்டத்திலேயுள்ள குடிசை வாழ்வோருக்கும், சேற்றிலே வாழ்வோருக்கும் சீரிய திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, பல கோடி ரூபாய் செலவிலே, ஏறத்தாழ 60 கோடி ரூபாய் அளவில் செலவழித்து குடிசை மாற்றுத் திட்டம் நடைபெறுகிறது, இதை நான் இந்தியாவிலே உள்ள எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சிபாரிசு செய்கிறேன் என்று அதே ஜெயபிரகாஷ் நாராயணன், நேருவின் நெருங்கிய நண்பராக இருந்தவர் தமிழ்நாட்டின் திட்டத்தைப் பாராட்டியதை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய பழைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர் அவர்கள் கவர்னர் அவர்களின் உரையைப்பற்றி பத்திரிகைக்குச் செய்தி தருகின்ற பொழுது ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது மத்திய சர்க்காருக்கு மனுப்போடும் நிலையாக இருக்கிறது, It is a petition என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அவர்கள் சொன்னது வேண்டுமென்றால் ஒருவேளை கவர்ச்சியாக இருந்தாலும்கூட, அதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மத்திய அரசின் பிரதிநிதியாக, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி தமிழகத்தின் ஆள உரிமையை ஏற்று தமிழக அமைச்சரவை, அதேபோல் அதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் ஆளுநர் மத்திய அரசுக்கு 4½ கோடி மக்களுக்காக என்னென்ன திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று அதைக் கோரிக்கையாகக் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதில் தவறு எதுவுமில்லை. அப்படி கேட்பதிலே நியாயம் இல்லை என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா என்றால் சொல்ல முடியாது. நான் அவர்களுக்கெல்லாம் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாங்களெல்லாம் எதிர்க்கட்சியிலே பணியாற்றிய நேரத்தில், அண்ணா அவர்கள், அவர்கள் உட்கார்ந்திருக்கும் இடத்திலேயிருந்து பேசும்பொழுது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசைத் தட்டிக் கேட்பதிலோ,

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1974 சனவரி 24]

மனுப்போடுவதிலோ யாரும் பின் வாங்கக் கூடாது, அதற்காக எங்கையெல்லாம் வேண்டுமானாலும் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள், உங்களுக்குத் தொல்லை தருகிறோம், போராட்டம் நடத்துகிறோம் என்று அவர்களிடத்தில் சொல்லி, மத்திய அரசிடத்திலே யிருந்து ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயும் அதிகத் தொகையைக் கேளுங்கள், இங்கே நிறையக் கேட்பதாகச் சொல்லிச் சொல்கிறீர்கள், ஆனால் குறைவாக வாங்கி வருகிறீர்கள், எனவே எங்களை நிச்சயமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்களே தவிர மத்திய அரசைக் கேட்காதீர்கள், குறை சொல்லாதீர்கள், கேட்பதுதான் உங்கள் தொழிலா என்று அண்ணா அவர்கள் சொல்ல வில்லை என்பதை உங்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு அதற்காக ஒரு உதாரணத்தையே கவர்னர் அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மிகப் பெரிய அநீதி இழைக்கப்பட்டிருப்பது அந்த உதாரணத்திலிருந்து தெரிய வரும். 1973-1974-இல் இந்தியா முழுவதும்புருக்கும் மாநிலங்களுக்கு ரூ. 1,500 கோடி ரூபாயில் மத்திய அரசின் சார்பில் தொழிலுக்காக முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால் நமக்கு வெறும் 40 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 40 கோடி ரூபாய் என்பது, 18 மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 1,500 கோடி ரூபாயிலே எவ்வளவு சிறிய தொகையாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அவ்வளவு பெரிய அக்கிரமம் நமக்கு இழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக கவர்னர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருப்பது உண்மையிலேயே மத்திய அரசின் கவனத்தை நல்லமுறையில் ஈர்க்கும் செய்தியாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் மத்திய அரசு பாரபட்சமில்லாமல் நடந்து கொள்கிறதா? உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன், கல்பாக்கம் அணு ஆலை எப்பொழுதோ துவங்கப்பட்டது. ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ அது மந்தமாக இருக்கிறது, எப்பொழுது அங்கே உற்பத்தியாகும் என்ற நிலைமை தெரியவில்லை. ஆனால் உத்தரப் பிரதேசத்திலே, இந்த நாட்டின் பிரதம மந்திரி பிறந்த மாநிலத்திலே தேர்தல் வருகிறது என்ற காரணத்தினால், நான்காவது அணு வேலை மிக வேகமாகத் துவங்கப்படுகிறது. நரோரா என்ற

1974 சனவரி 24] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

இடத்தில் சென்ற வாரம் பிரதம மந்திரியவர்கள் ஓடோடிப்போய் அதைத் துவங்கியிருக்கிறார்கள். இங்கேதான் நாம் நியாயம் கேட்கிறோம். நான்காவது அணுமின் நிலைய உற்பத்தியைத் துவங்குகிறார்களே, அப்படியானால் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் துவக்கப்பட்ட இரண்டாவது அணு மின் நிலையை உற்பத்தி துவங்குகின்ற அந்த வேலைகூட நிறைவேறாமல் இருக்கிறதே அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட்டார்களா? இங்கேயுள்ள அகில இந்தியக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தீர்மானம் போடுகிறார்களா? டெல்லிக்குப் போகும் நேரத்தில் வற்புறுத்துகிறார்களா என்றால் இல்லை. இங்கேயுள்ள தொழிலமைச்சரும், மற்ற அமைச்சர்களும் தான் டெல்லிக்கு போகும் பொழுது வற்புறுத்துகிறார்களே தவிர இங்கே தொழில் வளம் பெருகவேண்டுமென்று சொல்லும் எதிர்க்கட்சிகள் இதை வற்புறுத்தாதது உண்மையிலேயே வேதனையாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் பத்திரிகையிலே எழுதுகின்றனர், உத்தரப் பிரதேசத்தில் தேர்தல் தொழிற்சாலை துவங்கப்படுகிறது என்று. மத்திய அரசு முதலீடு செய்கிறது. ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்திலே துவங்கப்பட்ட, மத்திய அரசால் துவங்கப்பட்ட ஆலையில் வேலை துவங்கப்படாமல் இருக்கிறது. சேலம் தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் சரி, கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையமாக இருந்தாலும் சரி, மற்றவைகளாக இருந்தாலும் சரி அவைகள் மிகமிக மந்தமாக இருக்கும் சூழ்நிலையைச் சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசுகிறபொழுதும் சரி, திருத்தத் தீர்மானங்களிலும் சரி நம்முடைய எதிர்க்கட்சியினர் கூறியிருக்கிற பிரச்சனைகளில் ஒரு கருத்தை ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உணவு நிலைமையிலே சீராக இல்லை. உணவு பங்கிடு சரியாக இல்லை, விலை வாசி ஏறி இருக்கிறது. கஷ்டமான சூழ்நிலை இருக்கிறது, தொல்லையாக இருக்கிறது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். நாம் கொஞ்சம் நடுநிலைமையோடு சித்திக்க வேண்டும். இந்தியாவிலே யிருக்கும் எவ்வளவு மாநிலங்களிலே இன்றைக்குப் படும் பாட்டைப் பார்க்கிறோமே அப்படி ஏதும் தமிழகத்திலே பார்க்கிறோமா? இங்கே உணவு நிலைமை சீர்கேடைத்திருக்கிறதா? 'கரீட ஹதாவ் கரீபி ஹதாவ்' என்ற வார்த்தைகளைத் துவங்கி,

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1974 சனவரி 24]

வறுமையே போ, வறுமையே வெளியே போ என்று வேகமாகக் கூறிய காங்கிரஸ் கட்சி ஆளும் மாநிலங்களில் வறுமை போயிற்று. குஜராத்தில் தீப்பற்றி எரிந்துகொண்டிருக்கிறது?

Gujarat is under flames.

என்று யாரோ

அல்ல, குஜராத் மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் சிமன்பாய் படேல் அவர்கள் மத்திய அரசுக்கும், வெளி உலகத்திற்கும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த 15 நாட்களாக அங்கே குருஷேத் திரமாக இருக்கிறது. குருஷேத்திர யுத்தம் கூட 18 நாட்களில் முடிந்துவிட்டது. ஆனால் குஜராத்தில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சி அதற்குட்கூட முடியாது போலிருக்கிறது. அண்ணல் காந்தியார் பிறந்த அந்த மாநிலத்திலே இன்றைக்கு உணவிழக்காகப் படுகொலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதேபோல மராட்டியத்திலே நிலைமைகள் இருக்கின்றன. பீகாரிலே துப்பாக்கி பிரியோகம் நடக்கிறது. உத்தரப்பிரதேசத்திலே பிரதம மந்திரியவர்கள் பேச முடியாமல் அங்கே கலவரங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆக இவைகளை எல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபொழுது தமிழகம் சீராக இல்லை என்று எப்படி சொல்ல முடியும்? இதையும் மீறி தமிழகத்திலே உணவுத்துறையிலே புரட்சியை உருவாக்கி நாம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு பல்லாயிரம் டன்கள் உணவு அனுப்பினால், அது அரிசியாக இருந்தாலும், கம்பாக இருந்தாலும், வேறு தான்யமாக இருந்தாலும், நம்முடைய கைகள் கட்டப்படுகின்றன. அனுப்பக் கூடாது என்று தாக்கீது வருகிறது. அதைப்பற்றி அதிகமாக இங்கே மற்றவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பாவிட்டாலும் கம்யூனிஸ்ட்! - கட்சியைச் சார்ந்த அவர்களாவது குறிப்பிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். இப்பொழுதுதான் செய்தி வந்திருக்கிறது. நேற்று யார் யாருக்கோ அபராதம் போடப்படுகிறது என்று பேசினார்கள். ஆனால் ஒருநாட்டின் முதலமைச்சருக்கு போடப் பட்டிருக்கிறது மத்திய அரசால்.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் வந்த செய்தியை இந்த அவை உணரும் என்று அறிகிறேன். டில்லியில் இருக்கும் கேள் மாளிகைகளில் இருக்கிற அறைகளில் சிலவற்றை அலுவலகத் திற்குப் பயன்படுத்தினார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இந்த நாட்டில் இருக்கும் ஒரு மாநில முதலமைச்சருக்கு திரு. அச்சுத மேனன் அவர்களுக்கு 14 லட்சம் ரூபாய் அபராதம் போடப்பட்ட

1974 சனவரி 24] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

டிருக்கிற காட்சியைச் சட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால் இது எங்கே போய் முடியும்? திரு. தங்கமணி அவர்கள் எங்கோ ஓரிடத்திலிருந்து லாரி போவதைப் பற்றி எல்லாம் பேசினார்கள். ஒரு இடத்திலிருந்த கர்டர் மற்றொரு பகுதிக்கு மாற்றப் பட்டது பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் இவ்வளவு பெரிய கொடுமை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் சில பிரிவுகளுக்காக இவற்றையெல்லாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதற்காகத்தான் மாநில சுயாட்சி கேட்கின்ற ஒரு கருத்தே வந்திருக்கிறது. அவர்கள் இதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் கூடக் கோடிட்டுக் காட்டாமல் விட்டது வருந்துதற்குரியது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த அளவுக்குத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற நிலையில் இன்னும் செழுமையான நிலை உருவாக வேண்டுமானால் போதிய அளவு உரம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். கவர்னர் அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மூன்றில் இரண்டு பங்கு உரம் கூட ஒதுக்கப்படவில்லை. எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் கவலைப்பட்டுத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வயிறுக்கு நாம் உணவு கொடுக்க வேண்டும். வயல்களுக்கு மத்திய அரசு உரமாகிய உணவைக் கொடுக்க வேண்டும். இதிலே மத்திய அரசின் கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் எல்லோரும் ஒருமித்துக் குரல் எழுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் உரையில் பல்வேறு சீரிய திட்டங்களைப் பற்றியெல்லாம் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அடுத்து வரப் போகிற வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் முதல்வர் அவர்கள் அறிவிக்கப் போகிற திட்டங்களைப் பற்றி முகப்புரையாக, நல்ல செய்திகளை எல்லாம் தெரிவிக்கிற முகப்புரையாக கவர்னர் உரை அமைந்திருக்கிறது. மத்திய அரசை எது எதற்கெல்லாம் தட்டிக் கேட்க வேண்டுமோ அவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகளை எல்லாம் வரவேற்று, இந்த நாட்டில் இருக்கும் எல்லா எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் எங்களுடைய குரலுக்கு இணை குரலாக, கூட்டுக் குரலாக எழுப்ப வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1974 சனவரி 24]

* திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : மதிப்பிற்குரிய துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கு எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தில் கூற முற்படுகிறேன்.

ஐந்து நாட்களாக ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது விவாதங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆளும் தரப்புக் கட்சியினர் அரசைப் பாராட்டியும், எதிர் வரிசையில் இருக்கும் உறுப்பினர்கள் அரசு செய்யத் தவறிய காரியங்களை எடுத்துக் கூறியும் விவாதங்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் விசேஷமாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது ஆளும் தரப்பில் இருந்து பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் முடிவாகத் தங்கள் உரையை முடிக்கும் போது 'தங்கள் தொகுதியில் அரசு செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் இன்னின்ன இருக்கின்றன, இவற்றை எல்லாம் செய்து தர வேண்டும் ; இதுகாறும் செய்து தரப்படவில்லை, அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும்' என்று கூறி உரையை முடிக்கிறார்கள். ஆக, எல்லாவற்றையும் நாம் தொகுத்துப் பார்த்தால் அரசு செய்யத் தவறிய பல காரியங்கள் இன்னும் உள்ளன என்பதை நாம் ஒப்புக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும்.

இன்றைக்கு முக்கியமான பல பிரச்சினைகளைப் பற்றி எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்வு, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், நெசவாளர் பிரச்சினை, விவசாயிகள் பிரச்சினை, மாணவர்கள் பிரச்சினை, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக கார்ப்பரேஷன் ஊழல் இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் அரசு தான் பொறுப்பேற்க வேண்டும். பண்டைய தமிழகத்தில்கூட நாட்டில் ஏற்படும் எல்லா விளைவுகளுக்கும் காவலரே பொறுப்பு என்ற அடிப்படையில் கவிதைகளை இயற்றி இருக்கிறார்கள்.

“மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்

காவலன் பழிக்கும் கண்ணகன் ஞாலம்” என்பது புலவர் கூற்று.

இயற்கையால் ஏற்படும் விளைவுகளுக்கும் கூட அரசின் மீது மக்கள் பழிகமத்துவார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் இன்று அரசுதான் அத்தனைக்கும் பொறுப்பேற்றுக

1974 சனவரி 24] [திரு. ஏ. சுமாமிதாஸ்]

கொள்ள வேண்டும். ஜனநாயக நாட்டில் வேலை கிடைக்கவில்லை என்றால் அரசாங்கத்தைத்தான் நாடுகிறார்கள். மாணவர்கள் மத்தியில் கொந்தளிப்பு என்றாலும் அரசைக் சுட்டிக்காட்டத் தவறுவதில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவில் இங்கு ஏற்படுகின்ற எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் மக்களும், மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கும் உறுப்பினர்களும் அரசாங்கத்தைக் குறை சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அரசாங்கம் அதைத் திசை திருப்பி விடுகிறது. தங்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட பழிகளுக்கெல்லாம் நாங்கள் பொறுப்பல்ல. மேலே இருக்கும் மத்திய அரசாங்கந்தான் பொறுப்பு என்று சொல்லி திசை திருப்பி விடுகிறார்கள். ஆளுநர் அறிக்கையும் கிட்டத்தட்ட அப்படித்தான் அமைந்திருக்கிறது. நன்றாகக் கூர்ந்து ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஆளும் கட்சியினர் கொஞ்ச காலமாக எழுப்பிக் கொண்டிருக்கும் மாநில சுயாட்சி கோரிக்கைக்கு வழி கோலுவதாக அமைந்திருக்கிறதே தவிர வேறல்ல. எங்களுக்கு வேண்டியதெல்லாம் எங்கள் தொகுதி மக்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள், விலைவாசி குறைந்திருக்கிறதா; பண்டங்கள் எளிதாகக் கிடைக்கின்றனவா, மாணவர்கள் ஒழுங்காகப் பள்ளிகளுக்குப் போய்வருகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறதா, நெசவாளர் பிரச்சினை தீர்ந்திருக்கிறதா என்பவைதான். இவற்றுக்கெல்லாம் அரசுதான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. திருவிதாங்கூர்-கொச்சியுடன் இணைந்திருந்தபோது பெருவாரியான மக்கள் மலையாள மொழி பேசுகின்ற மக்களாக இருந்தார்கள். கன்னியாகுமரியிலுள்ள நாங்கள் மட்டுந்தான் தமிழ் பேசக்கூடியவர்கள். எந்தப் பிரச்சினைக்கும் அன்று சரியான பரிகாரம் கிடைக்காது. எங்களைப் பார்த்து பாண்டிக்காரன், தமிழன் என்று ஒதுக்கிக் கொண்டே வந்தார்கள். நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய உரிமைகள் கூட கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, தமிழ் நாட்டோடு இணைந்தால்தான் நம்முடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும். 'தமிழன் என்று சொல்லடா! தலை நிமிர்ந்து நில்லடா!' என்ற அடிப்படையில் பத்து ஆண்டுகள் போராட்டம் நடத்தி இந்தப் தமிழ்ப் பகுதிக்கு வந்தோம். இங்கே நியாயமான உரிமைகள் கிடைக்கும், உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும் என்று நினைத்தோம்.

[திரு. ஏ. சுமாமிதாஸ்]

[1974 சனவரி 24]

ஆனால் இங்கே என்ன சொல்லுகிறார்கள்? எங்களைப்பார்த்து 'மலையாளத்தான்' என்று எளிதாகச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். இன்றும் எங்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படவில்லை.

சென்ற ஆண்டு—1973-74-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வாழ்கின்ற தமிழர்களுக்கு என்ன திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள் ஒன்றும் இல்லை. ஐந்து லட்சம் ரூபாய் செலவிட்டு ஒரு திட்டத்தைக் கூட நிறைவேற்றவில்லை. ஒரு பாலமோ, தொழிற்சாலையோ அமைக்கப்படவில்லை. அதை விட ஒரு வேடிக்கை, துரதிருஷ்டவசமாகவோ, நாங்கள் செய்த பாவத்தின் பயனாகவோ, கோள எல்லையோடு ஒட்டியிருக்கும் பகுதி எங்கள் பகுதி. மதுரை மாவட்டம், கோவை மாவட்டத்தின் அருகிலும் கோள எல்லை இருக்கிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் அருகிலும் கோளப் பகுதி இருக்கிறது. அங்கிருந்தெல்லாம் அரிசியைக் கோளத்திற்கு எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். லாரியிலே போகிறது, கழுதை மேலே வைத்துக் கடத்திச் செல்லுகிறார்கள். மற்ற மாவட்ட மக்களுக்கெல்லாம் சூட்டப்படாத சிறப்பும் பட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்களுக்குச் சூட்டப்பட்டிருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்கள் கடத்தல்காரர்கள், கன்னியாகுமரி எம்.எல்.ஏ. க்கள் கடத்தல்காரர்கள், வியாபாரிகள் கடத்தல்காரர்கள் என்ற பட்டமாகும். எங்களுக்கு மட்டும் தனியாக இந்தப் பட்டத்தை உணவுத்துறை அதிகாரிகள் சூட்டியிருக்கிறார்கள். பல பகுதிகள் வழியாக அரிசி கோளத்திற்குப் போகிறது. பொள்ளாச்சி வழியாக, போடி கம்பம் வழியாக, செங்கோட்டை வழியாக எல்லாம் போகிறது. ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்கள் மட்டும்தான் கடத்தல்காரர்கள். நாங்கள் என்ன பாவம் செய்தோம்? எங்கள் பகுதியில் வாழும் மக்களுக்குப் போதுமான அரிசி கிடைக்கவில்லை. வேறு எந்தப் பகுதியிலும் இல்லாத அளவுக்கு அங்கு நிலைமை இருக்கிறது.

(நண்பகல் 12.00)

ஒரு படி அரிசி விலை ரூ. 4.50. சென்னை அல்லது திருநெல்வேலியில் உள்ள மக்கள் ஒரு படி அரிசிக்கு இரண்டு ரூபாய்க்கு மேல் கொடுத்து வாங்காத நிலை இருக்கும்போது எங்கள் பகுதியில் மட்டும் இந்த நிலை ஏற்படக் காரணம் என்ன? இதைத் தடுப்

1974 சனவரி 24] [திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

பதற்கு இந்த அரசு முற்படக்கூடாதா? எங்கள் பேரில் சிறிது அக்கறை காட்டக் கூடாதா? என்று கேட்கிறேன். கடத்தல் என்பது எல்லாப்பகுதிகளிலும்தான் இருக்கிறது. சென்னையில் உள்ள மக்கள் எங்குள்ள அரிசியை சாப்பிடுகிறார்கள்? என்று கேட்கிறேன். நெல்லூர் அரிசிதானே. ஆந்திராவிலிருந்து அது வருகிறது. தமிழ்நாட்டுக்கு ஆந்திராவிலிருந்து எப்படி அரிசி கடத்தப்படுகிறது என்பதை எங்கள் கண்ணால் பார்த்தோம். ஆந்திராவை விட இங்கு விலை சற்று அதிகம் கிடைக்கிறது என்று அங்குள்ள சில மக்கள் அதை ஒரு தொழிலாக வைத்து அரிசியை சென்னைக்குக் கொண்டு வந்து விற்கிறார்கள். ஆக, எல்லாயிடங்களிலும் கடத்தல் இருக்கத்தான் இருக்கிறது. நாம் ஆந்திரா அரிசியை சாப்பிடவில்லை என்று சொல்லமுடியாது.

ஆகவே, அரசாங்கம் கன்னியாகுமரி மாவட்டமும் தமிழ் நாட்டின் ஒரு பகுதி, அங்குள்ள மக்களும் தமிழர்கள், அவர்களும் வயிரரசு சாப்பிடவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு அவர்களுக்கு போதிய அளவிற்கு அரிசி கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். அங்கிருந்து அரிசி கடத்தப்பட்டால் நீங்கள் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுங்கள். ஒதுக்கொள்கிறோம். அரிசிக் கடத்தல் இருக்கக் கூடாது என்றுதான் நாங்களும் சொல்கிறோம். ஆகவே அரசு இதில் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

எங்கள் பகுதியில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. எங்கள் பகுதி ஒரு சிறிய நிலப்பகுதி. அங்கு மக்கள் தொகையோ அதிகம். நான்கு தாலுக்காக்கள்தான் உள்ளன. 14 லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அங்கு படித்தவர்கள் அதிகம். இந்தியாவிலேயே இரண்டாவதாக அதிகக் கல்வி கற்கிற மாவட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டம். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம், வேலைவாய்ப்பு குறைவு. முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கூடச் சொன்னேன். சென்ற ஆண்டு சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் செலக்ஷன் நடந்தது. பெக்டர்கள் தேர்வு நடந்தது. நாங்கள் கிடைக்கும் என்று ஒருவரையாவது எங்கள் பகுதியில் இருந்து எடுக்கக்கூடாதா? ஒருவரைக் கூட எடுக்கவில்லை. இந்த ஆண்டும் சப்-இன்ஸ் எதிர்பார்த்தோம், கிடைக்கவில்லை. இந்த ஆண்டும் ஒருவர் கூட அத்தேர்வில் எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் நேரடியாகச் சொன்னேன்,

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்] [1974 சனவரி 24]

நாங்கள் 14 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறோம், எங்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய விகிதாசாரத்தையாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று, கிடைக்கவில்லை.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியில் வந்து பார்த்தால், எங்கள் அறைகளில் பார்த்தால் பட்டம்பெற்ற பல இளைஞர்கள், எம்.ஏ. படித்தவர்கள், பி.ஏ. பட்டதாரிகள், பி.எல். படித்தவர்கள் எல்லோரும் படைஎடுத்து வருகிறார்கள். இங்கு வந்தாலாவது வேலை கிடைக்கும் என்று பார்த்தால் கன்னியாகுமரிக்கு போ என்று விரட்டுகிறார்கள். இந்த நிலை மாறவேண்டும். எங்கள் பேரில் சிறிது கருணை காட்டவேண்டும்.

எங்கள் பகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலையாவது—ஒரு ரப்பர் தொழிற்சாலை வேண்டுமென்று கேட்டோம். அது இராமநாத புரம் மாவட்டத்திற்குச் சென்றுவிட்டது அங்கிருந்து ஒரு அமைச்சர் இருப்பதால். எங்கள் பகுதியிலிருந்து ஒரு தொழில் அமைச்சர் இருந்திருந்தால் எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும், ஆனால் அப்படியில்லாதது எங்கள் துரதிருஷ்டம். கன்னியா குமரிக்கென்று வந்த தொழிற்சாலையை எங்கேயோ ஒதுக்கிக் கொண்டு போய்விட்டார்கள் ரப்பர் இராமநாதபுரத்தில் விளை கிறதா என்று கேட்கிறேன். ரப்பர் வேண்டுமென்றால் கன்னியா குமரி மாவட்டத்திற்கு வரவேண்டும். ரப்பர் விளைகிற அந்த மாவட்டத்திற்கு ஒரு ரப்பர் தொழிற்சாலை கிடையாது. இது வேடிக்கையாகவும், வேதனையாகவும் இருக்கிறது. இதுபற்றி பல முறை சொல்லியாகிவிட்டது. ஆகவே அதில் சிறிது கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

திரு. த. சோனையா : தலைவர் அவர்களே, ரப்பர் இல்லாத இராமநாதபுரம் மாவட்டம், அங்கு ரப்பர் தொழிற்சாலையைக் கொண்டு போய்விட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் சென்னையில் ரப்பர் மரம் கிடையாது. ஆனால் சென்னையில் ரப்பர் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் பற்றி குறை கூறாத உறுப்பினர் அவர்கள் பஞ்சப் பிரதேசம், வரட்சிப் பிரதேசமான இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குப் போனதுபற்றி அவர்கள் வருந்துவானேன்? என்று கேட்கிறேன்.

1974 சனவரி 24] [திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: எங்கள் மாவட்டத்திற்கு வர இருந்த தொழிற்சாலையை அங்கு கொண்டு போனதால் சொல்கிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் எவ்வளவு தொழிற்சாலைகள் வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளட்டும். என்னென்ன வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றனவோ அதற்கான தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்கட்டும், கோடி கோடியாக கொட்டி வைத்துக்கொள்ளுங்கள், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. எங்கள் பகுதிக்கு வர இருந்த தொழிற்சாலையை அங்கு கொண்டு சென்றுவிட்டார்கள் என்பது தான் எங்கள் குற்றச்சாட்டு.

அடுத்தபடியாக, லா ஆன்ட் ஆர்டர் நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் மக்கள் மத்தியில் ஒழுக்கம் மிகவும் அவசியம். அரசியல்வாதிகளானாலும்சரி அல்லது அதற்கு அப்பாற்பட்டவர்களானாலும்சரி ஒழுக்கத்தைப்பற்றி கவலைப்படபவர்களாக இல்லை. கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்று பேரறிஞர் அண்ணா கூறியுள்ளார்கள், அதன்படிதான் நடக்கிறோம், அதன்படிதான் ஆட்சி செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த மூன்று வார்த்தைகளை எடுத்துக் கொண்டால், கடமை, கண்ணியம் இவை நாட்டில் தட்டுப்பாடு என்றுதான் பொருளே தவிர, கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அது, எந்தத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அரசு செய்கிற எல்லாக் காரியங்களிலும் ஒழுக்கத்திற்கு முதல் இடம் கொடுத்தாக வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியில் ஏகப்பட்ட கூட்டம் இருக்கிறது. என்னவென்று கேட்டால் சிபார்க்கள். ஒரு பேப்பர் போகவேண்டுமென்று சொன்னால், அதை நடத்தித் தர வேண்டுமென்று சொன்னால் இயல்பாகவே ஒரு வழிமுறையை வகுத்து அதன்படி பைசலானால் கூட்டம் இருக்காது. காரியங்கள் நடக்கவேண்டுமென்று உறுப்பினர்கள் விடுதி முன்னால் கூட்டம் காத்துக் கிடப்பதைக் காண்கிறோம். இந்நிலை மாறிகட்டுப்பாடான ஒரு நிலை ஏற்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் வாழ்க்கைச் செலவில் கூடுதல் செலவாகிற மூன்று இடத்தில் அதிகம் செலவாகிற நகரம் நாகர்கோவில். அதைவிட சற்று செலவு குறைந்த இடம் கோவை. அதைவிடக் குறைவாகச் செலவாகிற இடம் சென்னை நகரம். இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால்—நகரங்களில் வேலை செய்கிற ஊழியர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படி கொடுக்கிறோம்.

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்] [1974 சனவரி 24]

வாழ்க்கைச் செலவின் அடிப்படையில், காஸ்ட் ஆப் லிவ் இன்டக்ஸ்படி கொடுக்கிறோம். அப்படிப் பார்க்கும்போது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வாழ்க்கைச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே அங்கு பணியாற்றுகிற ஊழியர்களுக்கு மற்றையிடங்களில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்களை விட கூடுதல் சம்பளம் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். ஊதியம் கொடுப்பது வாழ்க்கைச் செலவின் அடிப்படையில்தான். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்கள் 4.50 ரூபாய் கொடுத்து அரிசி வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். சென்னையில் படி அரிசி இரண்டு ரூபாய்க்குக் கிடைக்கிறது. ஆகவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்களுக்கு அதிகப்படியான ஊதியம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் மாவட்டத்தில் ஒரு பெரிய கல்லூரி லஷ்மீபுரம் கலை, விஞ்ஞானக் கல்லூரி ஏறத்தாழ நான்கு மாதங்களுக்கிடக்கிறது. அங்குள்ள மாணவர்களும், பொது மக்களும் சேர்ந்து அந்தக் கல்லூரி மானேஜ்மென்டார் செய்கிற காரியங்கள் ஒழுங்கானதாக இல்லை, ஊழல்கள் அதிகம் இருக்கின்றன, ஆகவே அதற்குப் பரிகாரம் காணவேண்டும் என்று தொடங்கப்பட்ட பிரச்னை திராமல் கல்லூரி முதல்வரை நீக்கிவைத்து அப்பிரச்னை தீர்க்கப்படாமல் அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகிகள் பிரச்னையைக் குழப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக ஆயிரம் மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகப் பரீட்சைக்குப் பணம் கட்டமுடியாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது பற்றி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு மாணவர்கள் பரீட்சை எழுதுவதற்கேற்றவகையில் அப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்னர், இப்போது பெட்ரோல் விலை ஏறிப்போய்விட்டது. அரசாங்கத்தின் கையில் ஆயிரக்கணக்கான ஜீப்புகள் இருக்கின்றன. எல்லாம் தமிழக அரசு, தமிழக அரசு. எங்கு பார்த்தாலும் ரோட்டில் ஒரே தமிழக அரசு ஜீப்புகள்தான் ஓடுவதைப் பார்க்கிறோம். அந்த ஜீப்புகள் எப்படிப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைப் பற்றி அரசு சிறிது கண்காணிக்கவேண்டும். ஏறத்தாழ இருபது கோடி ரூபாய் கூட மிச்சம் கிடைக்கும். அவை

1974 சனவரி 24] [திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

களுக்கு பெட்ரோல் வீணாகச்செலவழிக்கப்படுவதாகப் பலர் சொல்லி நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். உடனடியாக ஆதாரம் இருக்கிறதா என்று கேட்டுவிடக் கூடாது. தினசரி முப்பது லிட்டர் பெட்ரோல் ஆகிறது என்றால் பத்து லிட்டர் ட்ரைவர் அட்லாஸ்ட் செய்து கொள்வார். அதுவும் இப்போது நல்ல வாய்ப்பு. ஐந்து லிட்டர் பெட்ரோல் ரூ. 13-75 ஆகிறது. பத்து லிட்டர்கள் தவறாக எடுப்பது என்ற நிலைமை இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். ஆதாரம் இல்லை. இது உறுப்பினர் அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயந்தான். நான் புதிதாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இதைப்பற்றி கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். ஜீப் கார்கள் எதற்குப் போகவேண்டுமோ அதற்குத்தான் போக வேண்டும். காஸ்யில் 9-30 மணி அளவில் ஹைஸ்கூல் பக்கம் சென்றால் ஒரே ஜீப் கார்களாக இருக்கும். எல்லா அதிகாரிகளும் இங்கு வந்து காம்பீ போடுகிறார்களோ என்று தோன்றும். அப்படியில்லை. அவர்கள் குழந்தைகளை பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்ப அதைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். சந்தைக்குச் சென்றால் அங்கு மரக்கறி வாங்க, காய்கறி வாங்க ஜீப் கார்கள் வரிசையாக க்யூவில் நிற்பதைக் காணலாம். அரசாங்க அதிகாரிகள் சில சந்தர்ப்பங்களில் பயன்படுத்தாமல் இருக்க முடியாது. ஏன் அதைச் சொல்கிறேன் என்றால் அதை ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், எங்கள் பகுதியில் இருக்கும் மத்திய கூட்டுறவு வங்கிக்கு ஒரு காரும் ஒரு ஜீப்பும் சொந்தமாக இருக்கின்றன. அந்தக் கார் எப்போதும் தலைவர் வீட்டிலேதான் இருக்கும். தலைவர் வீட்டிற்கும் வங்கிக்கும் 3 பர்லாங்கு தூரம் தான் இருக்கும். இந்தக் காரை, துணைத் தலைவர், தலைவர் ஆகிய இரண்டு பேர்தான் உபயோகிக்கிறார்கள். இந்த மத்திய வங்கியின் தலைவருக்கு கார் தேவையா, இவற்றையெல்லாம் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்று ஆண்டுகாலமாக பி.டபிள்யூ. டி.யில் ஒரு பேப்பர் அப்படியே தூங்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. திக்கணம்கோடு கால்வாயிலிருந்து கோடியூருக்கு அருகில் ஒரு கிளைக் கால்வாய் வெட்டுவது சம்பந்தமாக உள்ள பேப்பர் அது. அந்தப் பகுதியில் அந்தக் கால்வாய் வெட்டினால் ஒரு 50 ஏக்கர் நிலம் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடியும். அதற்கு பூர்வாங்க வேலைகள் எல்லாம்

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்] [1974 சனவரி 24]

முடிந்து, மாவட்ட கலெக்டர் கூட அனுமதி தந்து விட்டார்கள். ஆனால் அந்தப் பேப்பர் சீப்-இன்ஜினியர் அலுவலகத்தில் மூன்றாண்டுகாலமாக தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. நானும் எத்தனையோ முறை சொல்லிப் பார்த்து விட்டேன். அது நகருகிற மாதிரி இல்லை. காரணம் அது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் செய்யப்படவேண்டிய வேலையாக இருப்பது தான். மலையாளத்தானுக்கு ஏன் செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை. உணவுப் பிரச்சனையை ஒட்டிய பிரச்சனை. ஆகவே, உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் போலீஸ் இலாகாவை குறை சொல்லவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. சில அதிகாரிகள் அந்த இலாகாவிற்கு எப்படி அவப்பெயர் வாங்கித் தருகிறார்கள் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார். அவருக்கு கை எப்போதும் துடிதுடிப்பாக இருக்கிறது. ஆகவே, அவர் யார் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு வந்தாலும் அவரை அடிக்கிறார். அந்த மாதிரி ஒரு பழக்கத்தை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார். ஒரு தடவை ஒரு கட்சிக்காரனை அடித்த காரணத்தால், அவன் எங்கள் கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடாரிடத்தில் வந்து சொல்லியிருக்கிறான். அவர் உடனே வழக்கு தொடரச்சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி வழக்குத் தொடர்ந்த காரணத்தால் அந்த வழக்குத் தொடர்ந்த நபர் எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவரோ, அந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர் யார் ஸ்டேஷனுக்கு வந்தாலும், அந்த இனத்தின் பெயரைச் சொல்லி அவர்களை “பொன்னப்ப நாடாரிடம் போய் சொல்” என்று கூறி நையப்புடைத்து விடுகிறார். இப்படிப் பட்ட ஒரு எஸ்.ஐ. மற்ற இடங்களில் இருக்கிறாரோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது, எங்கள் பகுதியில் இருக்கிறார். அவர் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படிப் பல பிரச்சனைகள் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்து இருக்கின்றன. உணவுப்பிரச்சனை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஆகிய இரண்டு பிரச்சனைகள் மிகவும் முக்கியமானவை. அதோடு இந்த பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வில் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு எவ்வளவு வரவேண்டுமோ அதை கவனத்தில் கொண்டு நியாயமான முறையில் வாய்ப்புகள் வழங்குவதற்கு அரசு வழிவகை

1974 சனவரி 24] [திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்]

செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எங்கள் பகுதியில் இருக்கும் ரெவின்யூ இலாகாவில் இருப்பவர்களுக்கு முறையாகக் கிடைக்கவேண்டிய பதவி உயர்வு கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது நான் ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த ஈரோடு தந்தை பெரியார் அவர்கள் இந்தத் தமிழ் சமுதாயம் சீர்திருந்துவதற்காக தன்னுடைய சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை அஞ்சாது எடுத்துக்கூறி, புகுத்தறிவு எண்ணத்தை மக்களிடையே எடுத்துக்கூறி வந்த அவர்கள் நம்மிடமிருந்து மறைந்தது நம் எல்லோருக்கும் மிகவும் துன்பமாக இருக்கிறது, அதற்காக ஆறுதல் கூறும் முகத் தான் நமது ஆளுநர் அவர்கள் தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கு அஞ்சலி கூறிவிட்டு, இந்த உரையைத் துவக்கியிருக்கிறார் என்பதற்காக ஆளுநர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

தந்தை பெரியார் அவர்கள் நமது தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு மாத்திரம் தமது சீர்திருத்தக்கருத்துக்களைப் புகுத்தவில்லை. பெண்களுக்கு இந்தச் சமுதாயத்தில் ஒரு தனிப்பட்ட இடத்தைக் கொடுக்கும் அளவிற்கு, அந்தப் பெண்ணின் உரிமைக்காகப் பாடுபட்ட பெரும் தலைவர் ஆவார். காலம் எத்தனை மாறினாலும் எத்தனை தலைமுறை மாறினாலும் பெண் சமுதாயம் அவர்களுக்குச் செய்த அந்தச் சீர்திருத்தத்திற்கு தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

இந்த உரையில் நமக்கு இருக்கும் மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அதை நீக்குவதற்காக பல திட்டங்களை நமது அரசு ஏற்படுத்த திட்டம் தீட்டியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். மின் உற்பத்திக்காக இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 180 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதற்காக நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். மேலும் அனல் மின் உற்பத்தி செய்வதற்காக

[திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்] [1974 சனவரி 24]

எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கும் பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு. போன்ற திட்டங்களையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும், அதன் மூலம் பெரும் அளவில் மின்சார உற்பத்தி செய்யமுடியும், அதனால் நமக்கு இருக்கும் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு ஓரளவுக்குக் குறையும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குடிநீர் திட்டத்திற்காக நமது அரசாங்கம் ஏராளமான பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. நகர்ப் பகுதி, கிராமப் பகுதி எல்லாப் பகுதி களுக்கும் விரைவில் ஏற்படுத்த நல்ல திட்டத்தை செயல்படுத்தி வருகிறது. என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் தாராபுரம் வட்டத்தில் அலங்கியம் என்ற கிராமத்திற்கு குடிநீர் திட்டம் வேண்டுமென்று நாங்களும் நான்காண்டுகளாக முயற்சி எடுத்து வருகிறோம். என்ன காரணத்தாலோ தெரியவில்லை அந்தத் திட்டம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதையும் விரைவில் முடித்துக்கொடுக்குமாறு இந்த அரசை மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பசுமைப்புரட்சி காரணமாக நம் நாட்டில் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி ஏற்பட்டு, இப்போது நமது மாநிலம் உபரி மாநிலமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரம் கிடைப்பது இல்லை. உரத்தட்டுப்பாடு நமது தமிழ்நாட்டில் மிகவும் இருக்கிறது என்பதையும் எல்லோரும் அறிவார்கள். இந்த உரத்தட்டுப்பாட்டிற்குக் காரணம் மாநில அரசுதான் என்கிற தவறான எண்ணம் மக்கள் மத்தியிலே இருக்கிறது. அந்த எண்ணத்தைப் போக்கும் வகையில் மாநில அரசு மத்திய அரசோடு போராடி நமக்கு வேண்டிய உரத்தை பெற்றுத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி உரம் கொடுக்கிற போது மத்திய அரசு ஒரு பங்கை மாநில அரசுக்கும், மற்றொரு பங்கை தனிப்பட்ட நபருக்கும் கொடுப்பதாக அறிகிறேன். அப்படியில்லாமல், மத்திய அரசு கொடுக்கும் எல்லா உரத்தையும் மாநில அரசுக்கே அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, அப்படிப் பெறும் உரத்தை கோவாபரேடிச் சொசைடி மூலமாக விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்தால், அந்த விவசாயிகளின் பெரும் குறை நீங்கும். இப்போது உரத் தட்டுப்பாடு இருப்பதால், இந்த அரசு பசும்தழை உரம், சஸ்பேனியோ போன்ற பசுந்தழைகளைக்

1974 சனவரி 24] [திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்]

கொண்டு போடும். உரங்களைப் பயன்படுத்தும் முறையை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அது மிகவும் மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடியதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பூச்சிக்கொல்லி மருந்தும் இப்போது நமக்கு வேண்டிய அளவு கொடுப்பது இல்லை. உரம் உற்பத்தி செய்வதற்கு தூத்துக்குடியில் ஒரு தொழிற்சாலை அமைக்கப்போவது போல், நமது அரசாங்கம் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து தயாரிக்கவும் ஒரு தொழிற்சாலை தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வறட்சிப்பாங்கான பகுதிகளில் பாசனப் பணிகளை மேற்கொள்ளும் திட்டத்தை நமது அரசாங்கம் போட்டிருக்கிறது. அதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டுகிறேன். இதனால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும். இதனால் ஒரு சிலருக்கு வறண்டு போயிருக்கும் பாசன வழிகளிலிருந்து தண்ணீர் கிடைக்கும். மேலும் புதிய கிணறுகளைத் தோண்டுவதாலும், ஏரிகுளங்களில் தூர் எடுப்பதாலும், தண்ணீர் வறட்சி நீங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. எங்கள் பகுதியில் சின்னக்கரைவாடி திட்டம் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதி மிகவும் வறட்சியான பகுதி. அதை மனதில் கொண்டு அரசு அதில் கவனம் செலுத்தி நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதனால் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெறும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டத்தில் நிறைய வாய்க்கால்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படாமல் இருக்கின்றன. தாராபுரம் பகுதியில் பல வாய்க்கால்கள் விடப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த இடங்களையும் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து வாய்க்கால் வெட்டிப் பாசனம் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேலைவாய்ப்புக்காக நமது அரசு பல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறது. அதற்காக கணிசமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஒதுக்கியிருப்பதால் வேலைவாய்ப்பு அற்று இருக்கும் பலபேருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்றாலும், இப்போது செகன்டரி கிரேடு படித்திருந்து ஆசிரியர்கள் பி.டி.,

[திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்] [1974 சனவரி 24]

முடித்து விட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பி.டி. போஸ்டிங் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாக இல்லை. மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பி.டி. ஆசிரியர் வேலை போட்டுக்கொடுக்கவேண்டும், இல்லையென்றால் பி.டி. ஸ்கேலாவது கொடுத்து அவர்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது தவிர, தாழ்த்தப்பட்டோர், பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஆகியோர்களை முன்னேற்றம் செய்வதற்காக ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 19.50 கோடி செலவு செய்வதற்கு அரசு உத்தேசித்திருக்கிறது. இது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. குடிசை மாற்று வாரியம், வீட்டு வசதி வாரியம் ஆகிய வாரியங்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு நகர்ப்புறங்களில் நிறைய வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டத்தை இன்னும் விரிவுபடுத்தி, கிராமப் பகுதிகளில் இம்மாதிரி வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய வசதிக்கும் இந்தக் குடிசை மாற்று வாரியம் நல்ல முறையில் செயல்படவேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஐந்தாண்டு காலத்தில் இலங்கையிலிருந்து 57,000 அகதி குடும்பங்கள் நமது நாட்டிற்கு வர இருக்கிறார்கள். அவர்களை நாம் வரவேற்கவேண்டும். நமது மூதாதைகள் அங்கு சென்று வசதி இல்லாமல் துன்பப்பட்டு நம்மிடையே ஆறுதல் பெறுவதற்கு வருகிறார்கள் என்பதை நினைத்து மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இருந்தாலும் அவர்களுடைய பிரச்சனைகளை நினைக்கும்பொழுது, அவர்கள் தங்குவதற்கு இடம், அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு, பாதுகாப்பு போன்றவைகளைக் கொடுப்பதற்கு நாம் கட்டாயம் கிரமப்படத் தான் வேண்டும். வங்காள அகதிகள், பாகிஸ்தான் கைதிகள் போன்றவர்களை நமது நாட்டில் வைத்துக்கொண்டு, அதற்காக மத்திய அரசு ஏராளமாக செலவழித்தது. அதற்காக தனிப்பட்ட முறையில் ஏராளமாக வரிகளை வசூலித்து, அவர்களுக்குப் போதிய வசதிகளை செய்துகொடுத்தது. அப்படி அண்டை நாடுகளிலிருந்து வரக்கூடியவர்களுக்கு மத்திய அரசு உதவி செய்திருக்கும் பொழுது, நமது நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் அகதிகளாக நம்முடைய நாட்டிற்கு வரும்பொழுது, அவர்களுக்கு வேண்டிய

1974 சனவரி 24]

வாய்ப்பு வசதிகளை செய்துகொடுக்க பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நமது அரசின் மூலம் கேட்டுக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. முனு ஆதி: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆரம்பத்தில் கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற தமிழகத்தின் தானைத்தலைவரும், ஈரோட்டுப் பெரியாரும். வைக்கம் வீரருமான பெரியார் அவர்களின் மறைவுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கின்ற அந்தக் கருத்துக்களை நான் வரவேற்று, அந்தக் குடும்பத்தினருக்கும் என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையை நாம் படித்துப் பார்க்கும்பொழுது சம்பிரதாயத்திற்குக் கொடுத்த ஒரு அறிக்கை போலவே, யாரோ எழுதிக்கொடுத்ததைப் படிப்பது போலவும் அந்தத் தொனியில் இருக்கிறதே தவிர, நாட்டினுடைய நடப்புகளை அப்படியே படம்பிடித்துக் காட்டுகின்ற நிகழ்ச்சியாக அது தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கவர்னர் அவர்களின் உரையை அம்மாதிரி சொல்லக்கூடாது.

திரு. முனு ஆதி: தலைவரவர்கள் சொன்னால் ரைட் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இருக்கிற உண்மை அது தான். இருந்தாலும் சொல்லக்கூடாது. அந்த உரையிலே இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய எழுச்சியை, மாணவர்களுடைய பிரச்சனையைப் பற்றியோ அல்லது தொழிலாளர்கள் ஆங்காங்கு வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் இவைகளினால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிற பிரச்சனைகளைப் பற்றியோ கவர்னர் அவர்கள் கவலைப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய அறிக்கையில் மின்சாரம் பற்றாக்குறையாக இருந்தாலும் 1,770 மெகாவாட் எட்டுகின்ற திட்டத்தை தீட்டியிருக்கிறோம் என்ற ஆசை வார்த்தைகளைக் காண்பித்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. முனு ஆதி]

[1974 சனவரி 24]

1973-74-ல் உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் 74 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகும் என்று நமக்கெல்லாம் ஆசையைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர் சமர்ப்பித்திருக்கிற அறிக்கை வருகிற நேரத்தில் 2½ ரூபாயாக இருந்த புழுங்கல் அரிசி ரூ. 3 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. மூன்று ரூபாயாக இருந்த பச்சை அரிசி ரூ. 3½ ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் அறிக்கையிலே 74 லட்சம் டன் எட்டலாம் என்று ஆசை காட்டியிருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில் விவசாயிகளை உற்சாகப்படுத்தியிருக்கிறார்களா என்றால், அவர்களுக்கு தேவைப்படுகின்ற உரம், விதைகள் போன்றவைகள் முறையாகத் தருகிறார்களா என்றால், தருவதில்லை. நான் ஒரு கேள்வி கேட்டபொழுது கூட வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் வேகமாகப் பதில் சொன்னார். பூச்சிக் கொல்லி மருந்து கடந்த ஆண்டு ரூ. 16 ஆக இருந்தது இன்றைக்கு ரூ. 26 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. ரூ. 10 உயர்த்திக்கொடுக்கவேண்டிய நிலையில் விவசாயிகள் இருந்தால், அவர்கள் எப்படி பயிர் செய்ய முடியும்? இதை அரசு தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதே போன்று கரம்பள்ளக் கலப்பட உரம் 1717, 1714, 1428 போன்ற உரங்களெல்லாம் ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் ரூ. 66 ஆக இருந்தது இப்பொழுது ரூ. 80 ஆக இருக்கிறது. விவசாயிக்கு வேண்டிய பொருள்களின் விலை அதிகமாக ஏறியிருக்கிறதே தவிர, விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமாக நடைமுறையில் நிலைமைகளை ஏற்படுத்தி வதற்கான நிலையில் அரசாங்கம் இல்லை.

அதே நேரத்தில் குறைந்த உரத்தைத் தான் மத்திய சர்க்கார் தருகிறது என்ற வாதத்தை அரசினர் சொல்கிறார்கள். அந்தக் குறைந்த அளவிலே கிடைக்கின்ற உரம் கூட முறையாக விவசாயிகளின் கைக்குப் போய்ச் சேரவில்லை. இன்றைக்கு இதே அரசு ரூ. 140 கையில் கொடுத்தால் ஒரு மூட்டை யூரியா வாங்கத் தயாராக இருக்கின்றேன். ஒன்று சொல்கிறேன். அவர்கள் ரூ. 55-க்கு யூரியா தருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் கள்ள மார்க்கெட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் விற்கின்ற அவல நிலையை நடைமுறையில் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். யூரியா முறையாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காமல் இடைத் தரக்கள் பதுக்கி வைத்து, ரூ. 140, 150 என்று விற்கிற அவல நிலை இருக்கிறது.

1974 சனவரி 24]

[திரு. முனு ஆதி]

கிறது என்பதை நாட்டு மக்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகள் பிரச்னை மட்டுமல்ல. குறிப்பாக என்னுடைய செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக பயிர்கள் காய்ந்து அறுவடைக்கு வராமலேயே போய் விட்டது. அந்த மாவட்டத்தில் தயவு செய்து நிலவரி வஜா செய்வதோடு கூட, கொள்முதல் செய்கின்ற நிர்ப்பந்தத்தையும் கைவிடவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எனக்குத் தரப்பட்டிருக்கிற நேரம் குறைவாக இருக்கிறது. நாங்கள் சொல்கின்ற எந்த ஒரு குற்றச்சாட்டாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் இல்லாமல், சொல்கின்ற குற்றச்சாட்டுகளை தீவிரமாக விசாரித்து நடவடிக்கை எடுத்தால் உங்களுக்கும் நன்மையாக இருக்கும். ஏதோ எதிர்க்கட்சியினர் சொன்னால் செய்ய வேண்டுமா என்ற எண்ணத்தில் இருந்தால் இப்பொழுது இருக்கும் அரைகுறை செல்வாக்கும் அடியோடு போய்விடும் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

என்னுடைய பகுதியில் திருமுடிவாக்கம், பழந்தண்டலம் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இருக்கிறார். நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று பாருங்கள். இதுவரையில் ஊழல் மன்னர்கள் என்று பெயர் எடுத்தார்கள். இப்பொழுது கொள்ளை அடிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஊரில் ஒரு விவசாயி 2 ஏக்கர் நிலம் பயிரிடுகிறான். அறுவடை நேரம் அந்த ஊரில் உள்ள யாரும் அறுவடைக்குப் போகக்கூடாது என்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஊரில் உள்ளவர்களை மிரட்டி இருக்கிறார்கள். ஏன் அவர்கள் மிரளுகிறார்கள் என்று கேட்டால் இரவு பகலாக ஒரு லாரி போலீஸ் அவர் வீட்டில் இருக்கிறது. அந்த விவசாயி வெளி கிராமங்களிலிருந்து ஆட்களை வரவழைத்து அறுவடை செய்தான். பக்கத்திலேயே களம் இருக்கிறது. அங்கே போடக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டுவிட்டதால் ஒரு மைலுக்கு அப்பால் சுமைகளை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டான். மறு நாளைக்கு அடித்து நெல்லைக் கொண்டு போகலாம் என்று அங்கே இரண்டு பேர்களை காவலுக்கு வைத்துவிட்டுப் போனான். அன்றிரவு 11

[திரு. முனு ஆதி]

[1974 சனவரி 24]

மணிக்கு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் 20 அடி ஆட்களைக் கொண்டு போய் அங்கு காவல் இருந்த இரண்டு பேர்களையும் பேசமுடியாமல் அடித்து, சுமையை அடித்து 15 மூட்டை நெல்லை தன் வீட்டிற்குக் கொண்டு போய் இருக்கிறார்கள்.

இதைப்பற்றி புகார் கொடுத்தாகிவிட்டது. காவல் துறையினர் 'உங்களுக்கு எங்கள் சிக்கல் தெரியாதா' என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் ஒரு கையை வெட்டியிருக்கிறார். மரத்தில் கட்டிப் போட்டு அடித்திருக்கிறார். வீடுகளில் புகுந்து தடி கொண்டு அடித்திருக்கிறார். அப்பேர்ப்பட்டவருக்கு இன்றைக்குப் போலீஸ் பாதுகாப்பு. 15 மூட்டை நெல்லை, மாற்றான் நிலத்திலுள்ள நெல்லை தன்னுடைய இடத்திற்குக் கொண்டு போய் இருக்கிறார். யாருடைய தைரியத்தில் கொண்டு போயிருக்கிறார், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று மக்கள் தெரிந்துகொண்டிருக்க மாட்டார்களா? இவர் சொல்வதைத்தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமா என்று நினைக்கவேண்டாம். அந்த உருக்கு வந்து அறுவடை செய்த கிராம மக்களை வரவழைத்துச் சொல்லச் சொல்கிறேன். தி.மு.க. ஆட்சியில் எப்படி ஊழலை பெருக்குகிறார்கள், எப்படி சர்வாதிகாரப் போக்கில் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மக்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க மாட்டார்களா? தங்களுக்கு ஆதரவு இருக்கிறது என்று யாரை எமாற்றப் பார்க்கிறீர்கள்? இப்படிப்பட்ட கொள்ளை அடிக்கிறார்கள், பகற் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். தங்களுடைய ஆட்சி இருக்கிற தைரியத்தை வைத்துக்கொண்டு.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : யாரை எமாற்றப் பார்க்கிறீர்கள் என்று சபாநாயகரைப் பார்த்துக் கேட்பது முறையா?

திரு. முனு ஆதி : இப்படித்தான் பேசுகிறோம். இது அண்டர்ஸ்டி. சபாநாயகர் மூலமாக கேட்கிறேன் என்று தான் அர்த்தம். ஒவ்வொரு முறையும் சபாநாயகர் மூலமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன் என்று சொல்வதில்லை. ஏற்கனவே சபாநாயகராக இருந்த அமைச்சர் அவர்களுக்கு இது தெரிந்திருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் அவர்களைச் சொல்லுங்கள். அவர்கள் உங்களைச் சொல்லட்டும். என் மேல் தள்ளிவிடாதீர்கள்.

1974 சனவரி 24]

திரு. முனு ஆதி : பிரச்சனைகளை நாங்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லவில்லை, எங்கேயோ காவடி தூக்கிக்கொண்டு போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். சட்டசபையிலும் சொல்கிறோம். அதன் மீது நீங்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாது, செய்ய மாட்டீர்கள். நான் இங்கே இப்பொழுது சொல்கிறேன். இன்றிலிருந்து 15 நாட்கள் தவணை கொடுக்கிறேன். இது பற்றி விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு துணிச்சல் இருக்கிறதா? அந்தப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சொல்வார், அவர் எப்படி என்னைக் கேட்பது. அவரைப்பற்றிய நிலைமைகள் என்னிடம் இருக்கிறது என்று அவர் பேசிக்கொண்டே போவார். நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. ஒரு விவசாயினுடைய நிலத்திலிருந்து 15 மூட்டை நெல்லை ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தன்னுடைய ஆட்சி யினுடைய பலத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு, சர்வாதிகாரப் போக்கில் கொள்ளை அடிக்கிற முறையில் 15 மூட்டை நெல்லை நான்கு நாட்களுக்கு முன்னால் கொண்டு போய் வீட்டில் வைத்திருக்கிறார்கள். கிராம மக்கள் கேட்க பயப்படுகிறார்கள். வீடு புகுந்து அடிக்கிறார். போலீஸ் நடவடிக்கை இல்லை.

(பிற்பகல் 12.30)

அதைக் கண்டிக்கின்ற வகையில் நான்தான் உண்ணாவிரதம் இருந்தேன். ஆனால் என்ன நடந்து விட்டது? என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? இவற்றையெல்லாம் மக்கள் பார்த்துக்கொண்டு சும்மா இருக்க மாட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட அராஜக ஆட்சியை ஒழித்துக்கட்டித்தான் தீருவோம் என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கோ. சிவபெருமாள் : தலைவரவர்களே, இது என்ன சட்ட மன்றமா? மக்கள் மன்றமா? அல்லது நடுத்தெருவில் பேசக்கூடிய பிளாட்பார்ம் பேச்சா?

(குறுக்கீடு)

திரு. அ. சின்னசாமி : சட்டமன்றத்தில் இல்லாத ஒருவரைப் பற்றி அவர் மீது களங்கம் கற்பித்துப் பேசலாமா? கொலை செய் தார், கொள்ளை அடித்தார் என்று பேசுவது முறையா?

(கூச்சல்—குழப்பம்)

[1974 சனவரி 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. முனு ஆதி, நீங்கள் தயவுசெய்து உட்காருங்கள் . . . (குறுக்கீடு) பாராளுமன்றத்தில் எப்படிப் பேசுவது, சட்டசபையில் எப்படிப் பேசுவது, மேடையில் எப்படிப் பேசுவது என்று மரபு ஒன்றும் கிடையாதா? நீங்கள் பேசுவதைப் பார்த்தால் மேடையில் எப்படிவேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்பது போல தோன்றுகிறது. மேடையில் எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசினிட முடியாது. கொலை செய்தார், கொள்ளை அடித்தார் என்று பேசினால் அதற்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையா?

திரு. முனு ஆதி : நான் பொறுப்பேற்கத் தயார்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : சபையில் ஒருவரைப் பற்றிப் பேசும்போது, அவர் பாராளுமன்றத்தைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும் பெயரைச் சொல்லாமல் பேசுவது தான் முறை. பெயரைக் குறிப்பிட்டுக் கேட்டால் பெயரைக் கூறுவதுதான் வழக்கம்.

திரு. முனு ஆதி : தலைவரவர்களே, நான் பேசியதிலே ஏதாவது தவறு இருந்தால் திருத்துங்கள். 15 மூட்டை நெல்லை கொள்ளை அடிக்கிறான் என்றால், அதை அனுமதிப்பது என்றால், அந்த சம்பந்தப்பட்ட கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? சிந்தியுங்கள். கேட்டால், பயமுறுத்துகிறான், அடியாட்களை வைத்துக்கொண்டு நெல்லை வீட்டில் கொண்டு போய் அடுக்குவது நியாயமா? காவல் துறையினருக்கு புகார் மனு கொடுத்தால் ஏதாவது பரிசீலிக்க வேண்டாமா? ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. உங்களுக்கு வேண்டுமானால் அது சலபமாக இருக்கலாம், வேடிக்கையாக இருக்கலாம். சிரிக்கிறீர்கள். சிரியுங்கள். ஆனால் கிராமத்திற்குப் போய் பாருங்கள். என்ன பதில் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதை பார்த்துக்கொள்ளலாம் . . .

(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் 15 மூட்டை நெல்லை கொள்ளை அடித்து கொண்டுபோய் வைத்துக்கொள்வது என்பது பெரிய தவறு. ஆகவே, நண்பர் முனு ஆதி அவர்கள் அதுபற்றிய விவரங்களையும் பெயர்களையும்

1974 சனவரி 24] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சொல்லாரேயானால், போலீஸ் தரப்பில் கவனிக்கப்பட்டிருக்கிறதற்கு அதற்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே விவரங்கள் இருந்தால் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. முனு ஆதி: இது சரி, அதைத் தான் சொன்னேன். அதை விட்டு, சிரித்துக்கொண்டிருந்தால்? உள்ளதும் போய்விடும். இப்போது முதலமைச்சர் கேட்கிறார். நான் சொல்கிறேன். அந்த நபரின் பெயரை. லட்சுமணன், எம்.பி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவ்வளவு தான். பிரச்சனை முடிந்து விட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் பொறுப் பேற்கிறேன், கூறப்பட்ட விவரங்கள் உண்மையாக இருந்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதற்கு.

திரு. முனு ஆதி: இரண்டாவது, என்னை தாம்பரம் நகராட்சியிலிருந்து இறக்கிவிட்டார்கள். இப்போ என்ன வாழுது? 20 நாட்களுக்கு முன்னால் டால்மியாபுரத்திலிருந்து 600 மூட்டை சிமெண்ட் வந்தது. நகராட்சிக்கு லாரி இருக்கிறது. பணம் மிச்சம் பண்ணியிருக்கலாம். அது இருக்கட்டும். என்ன ஆச்சு? அந்த அறுநூறு மூட்டை சிமெண்டையும் மறுநாள் காணோம். வேலை நடக்கவில்லை. இதற்கும் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டால் சரிதான். இப்படி நடக்கிறது. இது நல்லதா? இதற்கும் சிரியுங்கள். . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்த நகராட்சித் தலைவர் யார்? அவருடைய பெயரையும், அவர் சார்ந்திருக்கிற கட்சியின் பெயரையும் கூறினால் நல்லது.

திரு. முனு ஆதி: அவருடைய பெயர் தனபால்—காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். சரி. இது இருக்கட்டும். இது லோகல் விஷயம்—என்னை முனிசிபாலிட்டி தலைவர் பதவியிலிருந்து இறக்கிய தால் சொல்கிறேன் என்று சொல்லலாம் . . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அவர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று கூறினார். அவரை காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து விலக்கி விட்டார்கள் என்பது கனம் உறுப்பினருக்குத் தெரியுமா.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 சனவரி 24]

அப்படியிருக்கும்போது, அவரை காங்கிரஸ் கட்சியோடு இணைத்துப் பேசுவது நல்லதல்ல என்று தங்கள் மூலம் கனம் உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. முனு ஆதி: அவரை மீண்டும் காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொடுத்து விட்டார்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்வது என்று முடிவு எடுத்து விட்டார்கள்—தாம்பரம் நகர காங்கிரஸ் கமிட்டி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஒருவேளை எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்குத் தெரியாமலிருக்கலாம். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர் ஏற்றுக் கொள்வதாக வாக்குறுதி தந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

அடுத்து, நீதி மன்றத்தில் துழைகிறார்கள் என்பதற்காக ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். திருச்சியில் ஒரு பீடி அதிபர்—முன்பு அண்ணா தி.மு.க. வில் இருந்தார். இப்போது தி.மு.க. வுக்குப் போய்விட்டார். அவர் அ.தி.மு.க. விலிருந்தபோது ஒரு ஊர்வலம் நடத்தினார் என்பதற்காக வழக்குப் பதிவு செய்தார்கள். அதில் இந்த பீடி அதிபர் அக்யூஸ்ட் நம்பர் ஒன். பிறகு அக்யூஸ்ட் நம்பர் 2, அக்யூஸ்ட் நம்பர் 3, என்று 16, 17 பேர்களை திடீர் திடீர் என்று போட்டு குற்றவாளிகளாக சேர்த்தார்கள். பிறகு அவரும் இன்னும் இரண்டு பேர்களும் தி.மு.க. வில் சேர்ந்து விட்டதால், கீழ்க் கோர்ட்டில் அந்த 3 பேர்களை மட்டும் விடுதலை செய்து, மற்றவர்களை கமிட் செய்திருக்கிறார்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): ஒரு வழக்கிலே, ஒரு சார்ஜ் ஷீட் போட்டு, மேஜிஸ்ட்ரேட் முன்னால் நிறுத்தும் போது, கேஸை விசாரித்து, சிலரை டிஸ்சார்ஜ் செய்வதற்கு மேஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படி, சிலரை டிஸ்சார்ஜ் செய்து ஜட்ஜ்மென்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஜட்ஜ்மென்டை சட்டமன்றத்தில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறைத்துப் பேசுவதை அனுமதிக்கின்றீர்களா?

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: மாண்புமிகு கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள், பல குற்றவாளிகள் கமிட் செய்யப்படும் போது சிலரை விட்டுவிடுவது வழக்கம் என்று. கமிட்டல்

1974 சனவரி 24] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

கோர்ட்டில் அத்தனை பேர்களையும் விசாரித்து முடிவெடுப்பது என்பது அசாத்தியம். ஒழுங்காக என்று சொன்னால், அத்தனை பேர்களையும் கமிட் செய்வது தான் சட்டபிரகாரம் வழக்கம்.

MR. DEPUTY SPEAKER: I do not agree.

THIRU G. R. EDMUND: Why?

MR. DEPUTY SPEAKER: That is a big point. There is no legal necessity that everybody should be committed to Sessions. . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அவர் தி.மு.க. வில் சேர்ந்த பிறகு சர்க்கார் அவர் மீதுள்ள வழக்கை வாபஸ் வாங்கிவிட்டது என்பது குற்றச்சாட்டு. அது சரியல்ல. நான் முன்னமே கூறியது போல, லத்தீப் என்கின்ற தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர் கோவையில் கொலை செய்யப்பட்டார். வழக்கு நடந்து, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் விடுதலை செய்யப் பட்டார்கள். ஆகவே, கோர்ட் மீது குற்றம் சாட்டுவதென்பது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU G. R. EDMUND: I am on a different point. I am not driving on this point.

MR. DEPUTY SPEAKER: I request you to be very careful in dealing with this matter.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: போலீஸார் வழக்கு பதிவு செய்கிறார்கள். பதிவு செய்த வழக்கை நீதி மன்றத்தில் தாக்கல் செய்கிறார்கள். அப்படி தாக்கல் செய்யும்போது, 14, 16, 20 குற்றவாளிகள் இருக்கலாம். போலீஸார் விசாரணை செய்து குற்றப் பத்திரிக்கை தாக்கல் செய்கிறார்கள். கிரிமினல் புரொசியூர் கோடின்படி விசாரணை பண்ணுகிற நேரத்தில், விசாரணைக்கு உதவியாக இருக்கின்றவர்களை மன்னித்து சாட்சிகளாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் கமிட் செய்யப்படுவதற்கு முன்னால் என் கொயரி நடக்கிற நேரத்தில் செய்யலாமா? சாட்சி சொல்லவிடாமல் தடுத்திருக்கலாம் . . .

[1974 சனவரி 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் சொல்வது உண்மையாகக் கூட இருக்கலாம். திரு. எட்மண்டு வழக்கறிஞர். க்ரிமினல் வழக்குகளில் வாதாடுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சாட்சிகளைக் கலைத்தார்கள், திரும்பப் பெற்றார்கள், சாட்சிகளை வைத்து நீதியை மாற்றினார்கள் என்பதாக எல்லாம் நீதிமன்றத்தின் உள்விவகாரங்களில் உள்நோக்கம் கற்பிக்கும் வகையில் பேசுவது சரியல்ல. அரசாங்கம் வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டது என்றால் குற்றம் சாட்டலாம். இதில் அப்படி எதுவும் இல்லை. நீதிபதிகளின் தீர்ப்பைப்பற்றி இங்கே விவாதம் செய்யக் கூடாது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : Lower Court is not a conduit pipe. எல்லோரையும் செஷன்சுக்கு கமிட் பண்ண வேண்டும் என்று இல்லை. கோர்ட்டிலே விடுதலை செய்வதை எல்லாம் தலையீடு என்று சொன்னால் நீதிக்கே களங்கம் ஏற்படுத்தியதாகும். நீதிக்கோ, நீதிபதிகளுக்கோ களங்கம் ஏற்படாமல் நமது பேச்சுக்களை அமைத்துக்கொள்வதுதான் சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும். நீதிமன்றத்தில் சில விதிகள் இருக்கின்றன. கமிட் செய்வது என்றால் விதிகளின்படி சாட்சிகளை எல்லாம் ஆராய்ந்துதான் செய்கிறார்கள். எனக்குவயரி செய்து கமிட் செய்கிறபோது சில பேர்களை விடுதலை செய்யவும் கோர்ட்டாருக்கு பரிபூரண உரிமை இருக்கிறது. அப்படி விட்டது தவறு என்றால் ரிவிஷன் பெட்டிஷன் கொடுக்கவும் மேல் கோர்ட்டுக்குப்போகவும் வசதியிருக்கிறது. சட்டபூர்வமான எல்லா வழிமுறைகளையும் கையாளாது உள்நோக்கம் கற்பிப்பது சரியாகாது. இங்கு நடக்கிற விவாதத்தில் நீதிமன்றம், நீதிபதிகளுக்கு உள்நோக்கம் கற்பித்துப் பேசாமல் இருப்பதுதான் நல்லது. ஏனென்றால் அது ஒரு அமைப்பு, சட்டமன்றம் ஒரு தனி அமைப்பு. இந்த இரு பிரிவுகளுக்குமிடையே மோதல் ஏற்படாமல் இருப்பதுதான் சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும். கருத்தின் அடிப்படையில் நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இயங்குகிறோம் என்றாலும் நியாயமான முறையில் இந்த மன்றத்தில் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்றுதான் நாணம் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : I thank the seniormost Advocate here.

திரு. முனு ஆதி : நீங்கள் எல்லாம் வழக்கறிஞர்கள். இப்படி ஒன்றாகச் சேர்ந்துவிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

1974 சனவரி 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அப்படியல்ல. நீதி பதிகளுக்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்கக்கூடாது என்பது விதியில் இருக்கிறது. திரு. பொன்னப்ப நாடார் குறிப்பிட்டதும் அது தான்.

திரு. முனு ஆதி : சரி. கடந்த பதினைந்து மாத காலமாக அதே குறிப்பிட்ட உறுப்பினர் அடியாட்களை வைத்துக்கொண்டு மக்களை அடிக்கிறார். கைகால்களை வெட்டுகிறார். அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் படுகிற துன்பம் கொஞ்சமல்ல. கோட்டையில் முதலமைச்சர் இருக்கிறார் என்று கூறினால் அந்த வட்டாரத்தில் ஒரு முதலமைச்சராக அவர் அங்கே இருக்கிறார். நான் விளை யாட்டாகச் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அடிக்கிறார், கைகால்களை வெட்டுகிறார் என்று சொல்லிவிட்டு, கோட்டையில் முதலமைச்சர் இருக்கிறார் என்று கூறினால் அந்த வட்டாரத்தில் ஒரு முதலமைச்சராக அவர் இருக்கிறார் என்கிறேன், கோட்டையிலே இருக்கும் நானும் அப்படித்தானே (கிரிப்பு)

திரு. முனு ஆதி : நான் தங்களைப்பற்றிக் கூறவில்லை. அந்த வட்டாரத்திலே அவர் செய்கிற அக்கிரமங்களைச் சொல்கிறேன். வேண்டுமென்றால் இதுபற்றி முதலமைச்சரே விசாரிக்கட்டும். போலீஸ் இரவு பகலாக அவர் வீட்டிலே இருக்கிறது. மக்கள் எவ்வளவு புகார்கள் கொடுத்தாலும் ஸ்டேஷனிலே கவனிப்பது இல்லை. 18 வழக்குகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்ன ஆயிற்று? சட்டம் ஒழுங்கு எங்கே? இந்த ஆட்சியைப்பற்றி மக்கள் என்ன நினைக்கக்கூடும்? அவர் போட்டதுதான் சட்டம். ஏழை எளியவர்களைத் துன்புறுத்துவதோடு நூறு, ஐம்பது என்று அவர்களுக்கு அபராதம் போடுகிறார். வசூலிக்கிறார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பொதுவாகச் சொல்வது சரி. ஆனாலும் ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்—ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று எப்படி எந்த அதிகாரத்தின்கீழ் அபராதம் போடுவது? யார் யாருக்கு அபராதம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்கிற விவரத்தைக் கொடுத்தால் அதுபற்றி விசாரிக்க வசதியாக இருக்கும்.

[1974 சனவரி 24]

திரு. முனு ஆதி : யார் யாருக்கு அபராதம் போட்டு வசூலித் திருக்கிறார் என்கிற விவரத்தை நான் கொடுக்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி : இப்போ சொல்லுங்க.

திரு. முனு ஆதி : எல்லோர் பெயரும் இப்போது என்னிடம் இல்லை. குறிப்பாக கிருஷ்ணன் மனைவிக்கு 150 ரூபாய் அபராதம் போட்டிருக்கிறார். எல்லா விவரங்களும் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் தான் கம்பினைன்டாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : ஒரு எம்.பி. எப்படி அபராதம் போடுகிறார்? அவருக்கு மாஜிஸ்ட்ரேட் பவர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

திரு. முனு ஆதி : உங்களை நான் அந்த ஊரிலேயே போய் விசாரிக்கச் சொல்கிறேன். முதலமைச்சரே நான்கைந்து பேர்களை ஒரு குழுவாகப்போட்டு விசாரிக்கட்டும்.

திரு. கு. காமாட்சி : சில கிராமங்களில் ஊர் சமுதாயம் என்று நாட்டாண்மைக்காரருக்கு அந்த அதிகாரம் உண்டு.

திரு. முனு ஆதி : அது எனக்குத் தெரியும். கிராம சமுதாயம் என்று நாட்டாண்மைக்காரர், பஞ்சாயத்து பிரசிடெண்ட், கணக்குப்பிள்ளை இவங்க அபராதம் போடுவார்கள். ஆனால் அப்படி அபராதமாகப் போட்டு வசூலிக்கப்படுகிற பணம் கிராமத்திலுள்ள கோயில், பொது ஸ்தலங்களுக்குத்தான் போகும். இங்கே இவர் போடுகிற அபராதம் இவர் பாக்கேட்டுக்குப் போகிறது.

திரு. கு. காமாட்சி : ஒவ்வொரு கிராமங்களிலே ஒவ்வொருவிதமான கட்டுப்பாடு இருக்கும்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன் : அதுதான் சேர்ந்து கொள்ளை அடிப்பதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படி குறுக்கிட்டுப் பேசினால் அவரவர்கள் நேரத்தைச் குறைக்க நேரிடும். திரு. முனு ஆதி பேசட்டும்.

1974 சனவரி 24]

திரு. முனு ஆதி : நான் பேசுவது சரியோ, தப்போ, உள்ள உண்மைகளைப் பரிசீலனை செய்தால் செய்யுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் என்னைப் பார்த்துப் பேசுங்கள்.

திரு. முனு ஆதி : நான் உங்கள் மூலமாகத்தான் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். கவர்னர் உரையில் இந்த மாநிலத்து மாணவர்களின் கொந்தளிப்பைப்பற்றி ஓரளவு அனுதாபமோ, ஆதரவோ அளிக்கக்கூடிய வகையில் ஒன்றும் இல்லை. தொழிலாளர்களைப் பற்றியும் ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட உரை மக்களுக்கு நன்மை பயக்காது என்று சொல்லி, எனது கடுமையான எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து அதன்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றையும் கூறவிரும்புகிறேன். உறங்கிக் கிடந்த திராவிட இன உணர்வையும், திராவிட நாட்டு உணர்ச்சியையும் தட்டி எழுப்பி இந்த நாட்டிலே ஒரு மறுமலர்ச்சியை உருவாக்கிய தந்தை பெரியார் அவர்களது மறைவு திராவிட இன மக்களுக்கு, திராவிடச் சமுதாயத்திற்கு ஒரு பேரிழப்பாகும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் கூறிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் உரையிலே, இந்த நாட்டிலே 30-விருந்து 40 அங்குலம் வரை மழை, ஆண்டொன்றுக்குப் பெய்வதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 30 அங்குலத்திலிருந்து 40 அங்குலம் வரை பெய்கின்ற மழையில் பாதிக்கு மேல் வீணாகச் சென்று கடலிலே கலந்து விடுகின்ற நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய பாசன வசதிகளை நாம் நல்லமுறையிலே பெருக்க, அங்கங்கு குளம், குட்டைகளை வெட்டுவது, இந்த மழைத் தண்ணீரைக் கொஞ்சம் கூட வீணாக்காமல் குளம், குட்டைகளுக்குப் பாய்ச்சுவது, போன்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். அதன்மூலம் இன்னும் பல ஏக்கர் நிலங்களுக்கு அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளமுடியும் நேர் முகமாகவும், மறைமுகமாகவும். நிலத்திற்கு அடியிலே இருக்கிற நீரைக் குழாய்க் கிணறுகள் மூலமும், கிணறுகள் மூலமும் நாம் இறைப்பதன் மூலம் சப்-சாயில் லாட்டர் லெவல் குறைந்து

[திரு. ஏ. எம். இராஜா] [1974 சனவரி 24]

கொண்டே இருக்கிறது. இந்த சப்-சாயில் வாட்டர் லெவல் குறையாமல் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். இல்லையென்றால், ஒரு காலத்தில் நிலத்திற்கு அடியிலிருக்கிற அத்தனை நீரும் வற்றிவிடுகின்ற அபாயநிலை ஏற்படும். அதைப் போக்குவதற்கு ஆர்ட்டிஃபிஷியல் ரீ-சார்ஜ்ஜை நாம் உருவாக்கவேண்டும். அதற்கு நாம், அங்கங்கு புதிய குளங்களை உருவாக்கவேண்டும். அப்படி செய்தால்தான், நிலத்திற்கு அடியிலிருக்கிற நீர் மட்டம் குறையாமல் பாதுகாக்கப்படும். இப்பொழுதிருக்கிற பழைய வாய்க்கால்களை எல்லாம் புதுப்பித்தால், இப்பொழுது பாசன வசதி பெறுவதைப் போல், இன்னும் 50 சதவிகிதம் அதிகமாகப் பாசன வசதியைப் பெறமுடியும். என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள தடப்பள்ளி, அருகன்கோட்டை, காளிங்கராயன் வாய்க்கால்கள் 3 ஆண்டு களுக்கு முன்னால் வெட்டப்பட்டன. அவைகள் இன்றுவரை புதுப்பிக்கப்படவில்லை. அவை புதுப்பிக்கப்பட திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டன. அந்தத் திட்டங்கள் எந்த நிலையில் இருக்கின்றன என்று தெரியவில்லை. அவற்றைப் புதுப்பிக்க உடனடியாக, நிதிநிலை அறிக்கையிலே அதற்கு நிதி ஒதுக்கி, இப்பொழுதே அவற்றை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தத் திட்டத்தை தயவுசெய்து மத்திய அரசுக்கு அனுப்ப வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரூ. 25 இலட்சத்துக்கு அதிகமாகச் செலவழிக்க வேண்டுமென்றால், அதை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி, அவர்களுடைய அனுமதியை எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆனால் ரூ. 25 இலட்சத்துக்குக் குறைவாக இருக்கிற வகையில் மொத்த திட்டத்தையும் பகிர்ந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் ரூ. 22 இலட்சம், ரூ. 23 இலட்சம் செலவிடுகின்றவகையில் திட்டமிட்டு, 5, 6 ஆண்டுகளில் அதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மேற்கு தொடர்ச்சி மேட்பாட்டுத் திட்டக் கழகம் அது நல்ல அமைப்பு. இதை சென்ற ஆண்டு இந்திய அரசு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் மூலம், மேற்கு தொடர்ச்சி மலையில் உருவாகி வீணாகிற நதிகள் அனைத்தையும் பயன்படுத்த நல்ல வாய்ப்பிருக்கிறது என்று எடுத்து

1974 சனவரி 24]

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டும் இதைப்பற்றி எடுத்துக் கூறப்பட்டது. அதன்மூலம் உண்மையிலே நல்ல பலன் கிடைக்கும்.

1955-லே பாராளுமன்றத்திலே River Boards and Inter-State Water Dispute Bill பாஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுது, இந்திய உபகண்டம் முழுவதும் காங்கிரஸ்தான் ஆளும் பொறுப்பிலே இருந்தது. இருந்தும் அவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களுடைய உணவுப் பிரச்சனையிலே அக்கறை காட்டியிருப்பார்களானால், அப்பொழுதே இந்த நாட்டிலே இருக்கிற ஆறுகளை எல்லாம் நல்லமுறையிலே பயன்படுத்துகிற திட்டங்களை அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கலாம்.

இப்பொழுது, மாநிலங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி, ஆறுகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஒப்பந்தத்திற்கு வந்தால், அதை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளுமா என்பது எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், கேரளத்தோடு நம்முடைய அரசு பாண்டியாறு-புன்னம் புழா திட்டம்பற்றி பேச்சு வார்த்தை நடத்தி ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளுமானால் அதை இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளுமா என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன். காரணம் பாராமல், அண்டை மாநிலங்களுக்கு, அவர்கள் உணவுப் பஞ்சத்தைப் போக்க நமது அரசு அரிசி கொடுத்தது. அதையே, எங்களைக் கேட்காமல் நீங்கள் எப்படிக் கொடுக்கலாம் என்று மத்திய அரசு தடை விதித்தது. ஆக, எந்தவிதமான தாரியத்தையும் எந்த ஒரு மாநிலமும், மற்றொரு மாநிலத்திற்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று தடை விதிக்கும் இந்திய அரசு, அதற்கு அடுத்தபடி முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த தண்ணீர் பிரச்சனையில் மாநிலங்கள் ஒன்றோடொன்று பேசிக்கொண்டு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுமா என்பது எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் 1955-லே சட்டம் செய்யப்பட்டிருந்தும் இன்று வரை இதற்கான முயற்சியை இந்திய அரசு எடுத்துக்கொள்ளவில்லையென்பதிலிருந்து தெரிகிறது.

இந்த நேரத்தில் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறோம், மாநில சுயாட்சி எதற்காக கேட்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலைகள் எல்லாம் போக்கப்படவேண்டும், தண்ணீர் பிரச்சனை, உணவுப் பிரச்சனை

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

[1974 சனவரி 24]

பக்கத்து மாநிலங்களில் இருக்கின்றன. இவைகள் ஒன்றோடொன்று கலந்துகொள்ள, ஒன்றைக் கொடுத்து, மற்றொன்றை வாங்கிக்கொள்ள, இப்பொழுது உரிமை கிடையாது. இந்த நிலைமைகள் போக்கப்படத்தான் மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று நாம் கேட்கிறோம்.

அடுத்து நமது நாட்டில் இப்பொழுது ஆண்டொன்றுக்கு ஆகும் மின்சார உற்பத்தி 1,571 மெகாவாட். நம்முடைய தேவை 2010 மெகாவாட். ஒவ்வொரு ஆண்டும் 12½ சதம் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது, நம்முடைய தேவை. இப்பொழுது 639 மெகாவாட் பற்றாக்குறை. 1977-78-ம் ஆண்டில் 2,169 மெகாவாட் பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்று கணக்கிடப்படுகிறது, எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இன்றைய நிலையில், மின்சாரம் எல்லா தொழில்களுக்கும் அடிப்படை-மூலப் பொருளாக இருக்கிறது. ஒரு நாட்டிலே எந்த அளவு மின்சாரம் உற்பத்தியாகிறதோ, எந்த அளவு மின்சாரம் பயன்படுத்தப்படுகிறதோ, அதை வைத்துத்தான் அந்த நாடு உயர்ந்த நாடாகக் கருதப்படும் என்ற நிலை தற்போது இருக்கிறது. வளர்ந்திருக்கிற நாடுகளைப் பார்த்தால், உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மின்சாரமும், பயன்படுத்தப்படுகிற மின்சாரமும் மிக அதிகமாக இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

1977-78-ல், 2,189 மெகாவாட் பற்றாக்குறை இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இன்றிருக்கிற நிலக்கரித் தட்டுப்பாடு, எண்ணெய்த் தட்டுப்பாடு இவைகளையெல்லாம் கணக்கிலே கொண்டு பார்க்கவேண்டும். வல்லுனர்கள் கூறுகிறார்கள், உலகத்திலே இருக்கிற எண்ணெயும், கரியும் இன்னும் அதிகபட்சமாகப் போனால் 80 ஆண்டுகளுக்குத்தான் வரும் என்று. அதற்கு மேல் வராது, உலகம் வேறு எரிபொருளைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டுமென்று வல்லுனர்கள் கூறுகிறார்கள்.

தூத்துக்குடியிலும், எண்ணூரிலும் தெர்மல் ஸ்டேஷன்கள் வேண்டுமென்று அரசு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறது.

அதைவிட நாம் அடாமிக் எனர்ஜி பிளாண்ட்டை ஏற்படுத்த முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டும். அணு மின் நிலையத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதிலே ஒரு குறைபாட்டைச்

1974 சனவரி 24] [திரு. ஏ. எம். இராஜா]

சொல்கிறார்கள், அதில் மிக அதிகமாக உற்பத்தி செலவாகிறது, ஹைடல் ஸ்கீம், தெர்மல் ஸ்கீம் இவற்றைவிட அடாமிக் எனர்ஜிக்கு அதிகமாகச் செலவாகிறது என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். முற்றிலும் பொருந்தாத வாதம், தவறான வாதம் என்று அடாமிக் எக்ஸ்பர்ட்கள் சொல்கிறார்கள். 2,000 மெகா வாட் உருவாக்கப் பட்டால் ஆண்டொன்றுக்கு, அதற்கு, ஹைடல் ஸ்கீமிலே உருவாகும் மின்சாரச் செலவைவிடக் குறைவாகச் செலவாகும் என்று சொல்கிறார்கள். 1977-78-லே 2,189 மெகாவாட் பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆகவே, இப்பொழுதே நாம் ஒரு பெரிய அடாமிக் ஸ்டேஷனை, 3,000 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறன் கொண்ட ஒரு அடாமிக் ஸ்டேஷனை உருவாக்குவதற்கு நம்முடைய அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை மத்திய அரசு உருவாக்கி கொடுக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. மத்திய அரசையும் கேட்கக் கூடாது. காரணம், மத்திய அரசின் பொறுப்பிலே விடப்பட்ட கல்பாக்கம் திட்டம் 1970-71-லே தொடங்கப் பெறும் என்றார்கள். ஆனால், இப்பொழுதோ 1977-78-லே தான் தொடங்கப்பெறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு காரணம் அவர்களுடைய திறமைக் குறைவுதான்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லவேண்டுமானால், மராட்டிய மாநிலத்திலே, தாராப்பூரிலே ஒரு அடாமிக் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அது எவ்வாறு செயல்பட்டு வருகிறது? அது அடிக்கடி (faliure) ஆகிறது. அதன் காரணமாக, மராட்டியத்திலே இருக்கிற, பம்பாய் நகரத்திலே இருக்கிற மக்கள் அவதிக்குள்ளாகிறார்கள். ஆகவே, மத்திய அரசின் பொறுப்பிலே நாம் அடாமிக் ஸ்டேஷனை விடுவோமானால், நிச்சயமாக அது இந்த நூற்றாண்டிலே வராது. அப்படியே வந்தாலும் ஒழுங்காக நடக்காது. ஆகவே, இப்பொழுது நாம் பவர் ஜெனரேஷன் கார்ப்பரேஷனை உருவாக்கப்போகிறோம். அந்தப் பவர் ஜெனரேஷன் கார்ப்பரேஷனில் முதலாவதாக, புதிதாக 3,000 மெகாவாட் அடாமிக் பவர் ஜெனரேஷனை உருவாக்கவேண்டும். அதற்கான நிதி வசதியை மத்திய அரசிடமிருந்து பெறவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1974 சனவரி 24]

அடுத்து உம். இந்த உரத்தைப்பொறுத்தவரை, தட்டுப் பாடு இருக்கிறது. நமக்கு தேவை 3,15,000 டன். அவர்கள் கொடுப்பதோ 2,30,000 டன். எனக்கு முன் பேசிய முனு ஆதி அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். மாநில அரசுதான் இதற்குப் பொறுப்பு என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த நேரத்திலே, அவர்களுக்கு ஒன்றை நான் சொல்லவிரும்புகிறேன். வெளி மார்ச்

(பிற்பகல் 1-00)

கேட்டிலே ரூ. 140-க்கு விற்கிறது என்று சொன்னார்கள். இதற்கு யார் பொறுப்பு? மாநில அரசா பொறுப்பு? மெட்ராஸ் பெர்டிலிஸர்ஸ் உற்பத்திசெய்கிறார்கள், அவர்கள் அரசிற்குக் கொடுப்பது மூன்றில் ஒரு பங்குதான், மூன்றில் இரண்டு பங்கு வெளிமார்க் கட்டிலே விற்கிறார்கள். கேட்டால் இந்திரா அரசின் கொள்கை என்று சொல்லப் படுகிறது. வளமாக்குவதற்கான கொள்கை என்றும் அப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என்றும் சொல்கிறார்கள். நாங்கள் கேட்கிறோம் அரசிற்கே முழுமையும் ஒதுக்கப் படவேண்டும். தனியாருக்கு ஒதுக்கப்படக் கூடாது. எப்படி உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்ட நேரத்திலே எல்லா உணவுப் பொருட்களையும் அரசே எடுத்துக்கொண்டு பங்கிடு செய்யப் பட்டதோ அதைப்போன்ற முறையிலே உற்பத்தியாகிற அத்தனை உரமும் அரசின்வசம் ஒப்படைக்கவேண்டும். தனியார்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது. இதைக் கேட்டால் முனுஆதி அவர்கள் மத்திய அரசின் மீது பழிபோடுகிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள்....

திரு. முனு ஆதி: விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் சொன்னது மூன்றிலே ஒரு பங்கை அரசிற்குக் கொடுத்துவிட்டு இரண்டு பங்கை கள்ள மார்க்கட்டிலே விற்கிறார்களே, அதை பிடிப்பதற்கு இந்த அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதே ஏன் பிடிக்க வில்லை என்று கேட்டேன், முழு விநியோக உரிமையை அரசிற்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உட்காருங்கள், போதும்.

திரு. முனு ஆதி: நான் விளக்கிவிடவிரும்புகிறேன், நான் ஏதோ வேறுமாதிரியாகச் சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள், வேறு மாதிரியாக ரிக்கார்டு ஆகிவிடக்கூடாது.

1974 சனவரி 24] [திரு. ஏ. எம். ராஜா]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சொல்லிவிட்டீர்கள், அவர்கள் புரிந்துகொண்டார்கள்.

திரு. முனு ஆதி : என்ன புரிந்துகொண்டார்கள், எனக்கே புரியவில்லையே நான் விளக்கிவிடுகிறேன். மூன்றிலே இரண்டு பாகம் வெளி மார்க்கட்டிலே விற்பது தப்புதான். கள்ள மார்க்கட்டிலே விற்பது தப்புதான். கள்ள மார்க்கட்டிலே விற்பதைக் கண்டிக்கிற அதிகாரம் மாநில அரசிற்கு உண்டு என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கொல்லைக் கதவைத் திறந்துவைத்துவிட்டு காவல் போடுவதைவிட கொல்லைக் கதவைப் பூட்டி வைக்கலாம் என்பதுதான் திரு. ராஜா அவர்களுடைய வாதம் ஆகும்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். எட்டு சர்க்கரை ஆலைகள் புதிதாக ஆரம்பிக்கப் போவதாகத் தெரிகிறது. தமிழ்நாடுதான் சர்க்கரை உற்பத்திக்குச் சிறந்த இடம். இன்று மகாலிங்கம் போன்ற சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலிலே அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள், டிராபிக்கல் ரீஜினாக இருப்பதால் நன்றாக வளரும் என்ற கருத்து இருக்கிறது. ஆகவே ஈரோட்டிலே கூட்டுறவுத் துறையிலே ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டும். 12 மாதங்களும் தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையும், இருபது ஏக்கர் நிலமும் இருப்பதால் 3 ஆயிரம் டன் கிரஷ் கெப்பாளிடி உள்ள ஆலையை ஏற்படுத்தி அந்த ஆலை 250 நாட்கள் வேலை செய்தால் அந்த ஆலை நஷ்டம் இல்லாமல் லாபத்தில் நடக்கும். ஆகவே ஈரோட்டிற்கும் கொடுமுடிக்கும் இடையிலே கூட்டுறவுத் துறையிலே ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* திரு. எஸ். முகம்மது கோதர் முகைதீன் : தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தைப் ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். முகம்மது கோதர் முகைதின்] [1974 சனவரி 24]

மேதகு ஆளுநர் அவர்கள், நாட்டு விடுதலைக்காக, நாட்டு மக்களிடையே இருந்த மூட நம்பிக்கைகளை ஒழிப்பதற்காக, அரும்பாடுபட்ட பெரியார் அவர்களுடைய மறைவைக் குறித்து தன்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதோடு நம்முடைய அரசானது மக்களுடைய மூட நம்பிக்கைகளை ஒழிக்கப்பாடுபட்ட பெரியார் அவர்களுக்கும், இந்த நாட்டிற்கு விடுதலைக்காகப் பாடுபட்ட ராஜாஜி அவர்களுக்கும் தமிழகத்திலே அவர்களுடைய நினைவுச் சின்னங்களை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற நல்ல திட்டத்தைத் தீட்டியிருப்பதற்காக இந்த அரசை நான் வரவேற்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்திலே இந்திய விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டவரும், இந்திய நாட்டிலுள்ள மைனாரிட்டிகளின் நன்மைக்காகவும் பாடுபட்டவரும், அரசியல் வாழ்க்கையிலே எந்தவிதமான அப்பழுக்கற்ற முறையிலேயும் வாழ்ந்து எட்டு கோடி முஸ்லிம் மக்களின் இதய வேந்தன், கண்ணியத்திற்குரிய காயிதே மில்லத் அவர்களுக்கும் நினைவுச் சின்னத்தை ஏற்படுத்துவதற்கும், அப்படி நினைவுச் சின்னத்தை ஏற்படுத்தினால் மைனாரிட்டிகளின் பாராட்டு பெறுகின்ற நல்ல வாய்ப்பும் இந்த அரசிற்கு ஏற்படும். ஆகவே இதனையும் பரிசீலித்து இந்த அரசு நல்ல முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

மேலும் சென்ற ஆண்டிலே தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் மழைக்குறைவின் காரணமாக விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டதோடு மட்டுமல்லாமல் தொழிற்சாலைகளிலே வேலைசெய்கிறவர்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற அளவிற்கு மின் தட்டுப்பாடும் ஏற்பட்டது. மின்சாரக் குறைவின் காரணமாக பல தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் மூடப்படுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதனை அரசானது கவனத்திலேகொண்டு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே முக்கிய துறைகளின் செலவுகளுக்காக என்று 548 கோடியை ஒதுக்கி அதிலேயும் குறிப்பாக மின்சாரத்திற்காக சுமார் 326 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருப்பது நாட்டிலே உள்ள மின் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கான சிறந்த நடவடிக்கை ஆகும், இந்த நடவடிக்கையை நான் வரவேற்கின்ற அதே நேரத்திலே வறட்சிப் பகுதியாக உள்ள இடங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்பதற்காகவும், வறட்சிப் பகுதிகளில் உள்ள மக்களுக்கு வசதி ஏற்படுத்துவதற்காகவும் வசதிப் பகுதிகளிலே பாசன வசதிகளைச்

1974 சனவரி 24] [திரு. எஸ். முகம்மது கோதர் முகைதின்]

செய்துகொடுப்பதற்காகவும் 15.9 கோடி ரூபாய் அளவில் 14 புதிய திட்டங்களையும் அது மட்டுமல்லாமல் மேலும் 15 கோடி ரூபாய் செலவில் 19 புதிய திட்டங்களையும் இந்த அரசு ஏற்படுத்தியிருப்பதற்காகவும் பாராட்டுகிறேன். இந்த நல்ல திட்டத்தை வறட்சிப் பகுதிகளுக்காகக் கொண்டுவருகின்ற நிலைமையைப் பாராட்டுகின்ற அதே நேரத்திலே ஒரு வருத்தமான செய்தியை, என்னுடைய தொகுதி பொருத்தமட்டில் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாங்குனேரி தாலுகாவில் பக்கத்தில் பச்சையாறு திட்டம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று 20 ஆண்டுக்காலமாக மக்கள் கோரிக்கையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த அரசுகூட அதனைச் சரியான முறையிலே கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டது. ஆனால் தமிழக அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பிறகு இந்த அரசினுடைய இந்த நல்ல திட்டங்களில் இது சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று அங்கே வாழுகின்ற மக்கள் எல்லாம் ஆர்வத்தோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பச்சையாற்றுத் திட்டம் பற்றி இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்பொழுது மத்திய அரசினுடைய அனுமதிக்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இரண்டு ஆண்டுக்காலமாகியும்கூட அந்தத் திட்டத்தினுடைய நிலை என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக பரிசீலனைசெய்து அந்தத் திட்டத்தையும் இந்த ஆண்டு சேர்த்துநிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு உட்பட்ட ஏரிகளையும் குளங்களையும் சீர்படுத்துகின்ற காரியத்திற்காக 15 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி நல்ல திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது இந்த அரசு. கடந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு என்னுடைய பகுதியிலே ஏற்பட்ட மழையின் காரணமாக குளங்கள் உடைந்து தண்ணீர் வெளியே செல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அந்தக் குளங்கள் பழுதுபார்க்கப்படாத நிலைமையிலே தண்ணீர் வெளியே சென்று அதனுடைய பலன் மக்களுக்குக் கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலையை மாற்றுவதற்காக, 15 கோடி ரூபாய் திட்டம் போடப்பட்டு இருப்பதை வரவேற்கின்றேன்,

[திரு. எஸ். முகம்மது கோதர் முகைதீன்] [1974 ஏனவரி 24]

அது மட்டுமல்லாமல் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே உணவு உற்பத்தியிலே தன்னிறைவு பெற்றதோடு மட்டுமல்ல, அண்டை மாநிலங்களுக்கு உணவு விநியோகம் செய்கிறது. சூழ்நிலையில் மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு நம்மைப் பாராட்டுகின்ற அளவுக்கு இந்த அரசு சாதனையைச் செய்திருக்கிறது.

ஆனால் கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக நெல்லை மாவட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரங்களை விநியோகிக்கும் முறையைப் பார்க்கும்பொழுது நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள மக்களெல்லாம் மிகவும் வருந்துகின்ற நிலைமையும், ஏன் இந்த நிலைமைக்குக் கஷ்டப்பட வேண்டுமென்று நினைக்கின்ற நிலையிலேயும் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். நம்முடைய விவசாயத்துறையின் மூலம் புதிய புதிய விதைகளைப்பற்றி மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். அப்படி விவசாயத்துறை எடுத்துச் சொல்லும் அந்தப் புதிய விதைகளை அவர்கள் தங்களுடைய வயல்களிலே நட்டு இருப்பது நாட்களுக்கு இன்ன உரத்தைப் போட வேண்டும், 40 நாட்களுக்கு இன்ன உரம் போட வேண்டுமென்று விவசாயத்துறையால் அறிவிக்கப்படுகிறது. அந்த உரத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் பொறுப்பு அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அங்கேயுள்ள நிலைமை என்னவென்றால் உரம் கொடுக்கும் நிலையே மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளது. நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்பதை நான் இங்கே கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக உர விநியோகமானது கிரேடிட் சோசைட்டிகளின் மூலமாகவும், பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாகவும், மார்க்கெட்டிங் சோசைட்டி மூலமாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த மூன்று இடங்களின் மூலமும் கொடுக்கப்படும் உரங்களைல்லாம் சரியான முறையிலே விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது ரெவின்யூ துறையின் மூலம் இந்த உரம் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. இந்த ரெவின்யூ துறை இந்த உரத்தை சரியான நேரத்திலே, விவசாயிகள் வேண்டுமென்று கேட்கும் நேரத்திலே கொடுக்காத நிலை இருப்பதால் அந்த உரத்தின் தட்டுப்பாடு

1974 சனவரி 24] [திரு. எஸ். முகம்மது கோதர் முகைதீன்]

இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த உர விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழக அரசு திட்டவட்டமான ஒரு முடிவை எடுத்தால்தான் மக்களுக்கு உரம் கிடைக்கின்ற ஒரு நல்ல வாய்ப்பு அமையும். இந்த நல்ல வாய்ப்பை அமைக்க வேண்டுமென்றால், எந்தத் துறையிலேயும் அவர்கள் இந்த உரத்தை விநியோகிக்கும் முறையைக் கொடுக்காத நிலையிலே தனியாக டெப்போக்கள் அமைத்து, அந்த டெப்போக்களை மேற்பார்வையிடும் முறையை விவசாயத் துறைக்குக் கொடுத்துவிட்டால் அந்த விவசாய இலாக்காவின் மூலமாக அந்த உரங்கள் மக்களுக்குச் போய்ச் சேருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அதை ஏற்படுத்தினால்தான் ஓரளவாவது உரம் மக்களுக்குக் கிடைக்கின்ற ஒரு நிலைமை ஏற்படும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிகொள்கிறேன்.

மேலும் என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகுதியாக வாழ்கிறார்கள். என்னுடைய மேல்ப்பாளையம் சட்டமன்றத் தொகுதி நெசவாளர்கள் அதிகமாக வாழும் தொகுதி. அதிலே வாழும் மக்களுக்கு ஓரளவு நூல் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் அந்த நூல் விநியோகமானது அவர்களுக்குச் சரியாக விநியோகிக்கப்படாமல் பல தறிகளில் ஈடுபட்டுள்ள நெசவாளர்களின் பெயர்களெல்லாம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் நூலானது ஒருநாள், இரண்டுநாட்கள் கூட வாழ்க்கையைக் கழிக்க முடியாத நிலையில் நூல் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. இதனை மாற்றியமைத்து நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி, அந்தப் பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கு வேண்டிய நூல்களை உடனடியாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக நான் முஸ்லீம் சமுதாயத்தினுடைய சில கோரிக்கைகளை இந்த அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலே உயர்மட்ட அதிகாரிகளாக முஸ்லீம்கள் இருப்பது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, சீனியர் மோஸ்டாக இருந்து

[திரு. எஸ். முகம்மது கோதார் முகைதின்] [1974 சனவரி 24]

உயர் நியமனங்களுக்கு உரியவர்களாக இருந்தும்கூட அவர்களுடைய நியாயமான உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன என்பது இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே வாழும் முஸ்லீம்கள் மத்தியிலே வருத்தமான செய்தியாக இருக்கிறது. இதனை இந்த அரசு உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து சிறுபான்மை சமுதாயத் தினருக்குரிய உரிமைகளைக் கொடுப்பதிலே எந்தவிதமான காலமும் தாழ்த்தாத நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இன்றைக்கு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரையில், முன்பு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியிலேயிருந்து படித்து வெளியே வந்தவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லாத நிலையிலே சில காலமாக அந்த ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி செயல்படாமல் இருந்தது. அதேபோல் உருது பேசும் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியும் சில ஆண்டுகள் தன்னுடைய பணியைச் செய்யாமல் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது மற்ற ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி திறக்கப்பட்ட பிறகும் உருது பேசும் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி மட்டும் திறக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப் பத்தில் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். உருது பேசும் ஆசிரியர்கள் தேவைப்படும் பள்ளிகள் அதிகமாக இருப்பதால் நம்முடைய மாநிலத்திலே உருது பேசும் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியை உடனடியாகத் திறக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெல்லை மாவட்டத்திலே புளியங்குடி என்ற பெரிய நகர்மன்றம் இருக்கிறது. இதிலே மிகுதியான மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலே அரசாங்கத்தின் மருந்தகம் மட்டும்தான் இருக்கிறது. 40,000 மக்கள் வாழும் பகுதி அது. அவர்களுக்கு நல்லமுறையிலே செயல்படுகின்ற வேறு எந்தவிதமான அரசாங்க மருத்துவ மனையும் இல்லை. பிரசவ விடுதிகூட ஒன்றுமில்லாததால் அங்கே யுள்ள மக்கள் பிரசவத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் 10 மைல், 15 மைல்களுக்கு மேலாகச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எனவே

1974 சனவரி 24] [திரு. எஸ். முகம்மது கோதர் முகைதின்]

அங்கே வாழும் மக்களுடைய நலனைக் குறித்து இந்த அரசு அங்கே நல்ல அரசாங்க மருத்துவமனையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்கிறேன். இறுதியாக நான் ஒன்றை மட்டும் சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

சுமாரபாளையம் சம்பவம்பற்றி நாங்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களிடத்தில் தகவல் கொடுத்தபொழுது அவர்கள் உடனடியாக அதன்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அங்கே மக்களிடையே ஒரு பரபரப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. விசாரணையின்போது சில அரசியல் குறுக்கீடுகள் நடைபெறுவதாக அங்கேயுள்ள மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தக் குறைகள் இல்லாத முறையிலே அங்கே நடந்த உண்மையான சம்பவங்களை வைத்து யார் தவறு செய்தார்களோ அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்க இந்த அரசு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. எம். முத்தையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் வாசித்தறித்த உரையின்மீது என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து உரையை ஆரம்பிக்கிறேன். இயற்கை எய்திய பெரியார் அவர்கள் அஞ்சா நெஞ்சமுடையவர்கள், பெரிய சமூக சீர்திருத்தவாதியாகச் செயல்பட்டவர்கள். அவர் செய்த அரிய சேவையினால்தான் என்னைப் போன்ற தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் முன்னேற முடிந்தது என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அவர் செய்த சேவையை எல்லோரும் நினைவில் கொண்டு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு தலைவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தது குறித்து என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உலகத்திலேயுள்ள எல்லாத் தலைவர்களாலும் சொல்லமுடியாத ஒரு பொன்மொழியை அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நாம் மறக்க முடியாது. எப்படிப்பட்ட விஷயமாக இருந்தாலும்

[திரு. எம். முத்தையா] [1974 சனவரி 24]

இரண்டு பொருள்பட சாதாரணமாக விஷயத்தைச் சொல்லி வந்தார்கள். அவர் உபயோகித்த அந்த வார்த்தைதான் வெங்காயம் என்பது. அந்தப் பொன்மொழியை யாரும் மறக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு தலைவர் மறைந்ததற்காக நானும், என்னுடைய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் சார்பிலும், என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பிலேயும் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு உரையை ஆரம்பிக்கின்றேன்.

எனது தொகுதி கோயில்பட்டியைச் சேர்ந்த ஒட்டைப் பிடாரம். மாவாரி பூமி. மாவாரி சாகுபடித் திட்டத்தின் கீழ் 1973-ம் ஆண்டு வேளாண்மைத் துறையினரால் எச்.பி. 3 வீரிய ஒட்டுக் கம்பு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அரசுத் துறையிலிருந்து அதற்கு விளம்பரங்கள் செய்யப்பட்டன. விளம்பரங்களைப் பார்க்கும்போது கவர்ச்சிகரமாக இருந்தது. அந்த வீரிய விதைகளைப் போட்டால் ஒரு ஏக்கருக்கு 4 குவிண்டால் 5 குவிண்டால் வரும் என்று விளம்பரம் செய்யப் பட்டது. ஒரு ஏக்கருக்கு மூன்று கிலோ வரை விதை தேவை. ஒரு கிலோ 8 ரூபாய் வீதம் 24 ரூபாய் ஆகிறது. உரம் மற்ற உழவுச் செலவுகள் ஏக்கருக்கு 200 ரூபாய் ஆகிறது. அதைப் போட்ட நிலத்தில் ஒட்டுக் கம்பு வரவில்லை. சங்குபோல் உருண்டையாக இருக்கிறது. வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் வேண்டுமானாலும் கொண்டு வந்து காட்டுகிறோம். அதை விதைத்தவர்கள் யாரும் பயன்பெறவில்லை. அதைப் போட்ட விவசாயிகள் அனைவரும் நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மன்னை. திரு. ப. நாராயணசாமி: நான் அங்கு சென்றிருக்கும்போது அதைப் பற்றி விசாரித்தேன். விவையிலே பாடின இல்லை. முன் மழை இல்லாத காரணத்தால் விளைச்சல் சரியில்லை. நஷ்டம் ஏற்படாத அளவுக்கு வழி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். முத்தையா: அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி. இப்போது பாதிக்கப்பட்ட ஏழை விவசாயிகளுக்கு விவசாய விதைப் பண்ணையிலிருந்தோ அரசோ நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டும்.

1974 சனவரி 24]

[திரு. எம். முத்தையா]

ஏகப்பட்ட நிலங்களில் அதைப் போட்ட ஏழை விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நேரடியாக நானும் பாதிக்கப்பட்டவன்தான். எங்கள் வட்டாரமே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழக அரசு எவ்வளவோ நன்மைகளைச் செய்கிறது. எங்கள் பகுதியில் எவ்வளவு நஷ்டம் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது பற்றி கிராம அதிகாரியிடமிருந்து அறிக்கை வாங்கியாவது நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் தொகுதியிலுள்ள 'எப்போதுவென்றால்' அருகிலுள்ள குளத்தை வெட்ட நிலம் எல்லாம் சர்வே செய்யப்பட்டு எஸ்டிமேட் தயாரித்தும் அது நிறைவேற்றப்படாமல் கடந்து கொண்டே போகிறது. என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அதிகாரியிடம் கேட்டால் அடுத்த வருஷம் என்று சொல்லுகிறார். இப்படி நாலேந்து ஆண்டுக் காலமாக தட்டிக் கழிக்கிறார்கள். அந்தக் குளத்தை உடனடியாக வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் கல்வி பயிலுகின்ற அரிசன மாணவர்கள் முன்பணமாக ஹாஸ்டல் பிணைக் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். எது உண்மை என்று தெரியாது. முன்பெல்லாம் அப்படி முன்பணமாகக் கட்டுவதில்லை. அப்படி முன்பணமாகக் கட்ட வேண்டுமென்று வார்டன் கூறுவதாகக் கூறுகிறார்கள். அப்படி இருந்தால் அதை மாற்றி முன்பணமாகக் கட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள், அரிசன மாணவர்கள் பயன்பெற முடியும் என்று கூறிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இன்று அந்த அளவோடு முடிவுற்று மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.
பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-25 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.